

ஸ்ரீ:

2055

இராமாயண தருமம்.

(ஓர் ஆராய்ச்சி நூல்.)

சிந்தாமணி கிராமம் கர்ணம்

S. K. ரெங்கய்யங்கார் அவர்களால்

இயற்றப்பெற்று

ஸ்ரீ வில்லிபுத்தூர்

கருணாநிதி அச்சுக்கூடத்தில் பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

1934.

விலை ரூ. 1—8—0.

Copy Right]

[All Rights Reserved]

இராமாயண தருமம்.

விஜ்ஞாபனம்.

சுலோகம்,

யதா யதாஹி தர்மஸ்ய க்லாநிர்பவதி பராத |
அப்யுத்தான மதர்மஸ்ய ததாத்மாநம் ஸ்ருஜாம்யஹம் ||
பரித்ராணய ஸாதுநாம் விநாசாயச துஷ்க்ருதாம் |
தர்மஸம் ஸ்தாப னூர்த்தாய ஸம்பவாமி யுகேயுகே ||

(இதன் பொருள்) ஹே அர்ச்சுன! (உலகத்தில்) தருமத்திற்குக் குறைவும், அதரும்த்திற்கு ஏற்றமும், வரும்போதெல்லாம் யான் என்னைப் படைத்துக்கொள்கிறேன். நல்லோரைப் பாதுகாத்தற்கும், தீயோரை அழித்தற்கும், தருமத்தை நன்கு நாட்டுதற்கும் (யான்) யுகந்தோறும் அவதரிக்கிறேன்.

என்று கிருஷ்ணபரமாத்மா அர்ச்சுனனுக்கு உபதேசித்தருளியிருக்கிறார். (பகவத்கீதை - அத். 4, சுலோ. 7-8)

அந்தப்பிரகாரம், பகவான் மதஸ்ய - கூர்மாத்மி அவதாரங்கள் எடுத்து அந்தந்தக்காலங்களில் ஐஷ்டர்வகளை ஸம்ஹரித்து, ஸாதுக்களுக்கு செளக்கியத்தை அருளியிருக்கிறார். ஆனால் 7-வதான அவதார காலத்தில், உலகத்தில் வைதீக தருமங்கள் நாளுக்கு நாள் குறைந்தும், அதருமங்கள் அதிகரித்தும் வந்ததினால், உலகத்திலுள்ளவர்களுக்கு சகல வைதீக தருமமார்க்கங்களையும் போதிக்கத் திருவுள்ளங்கொண்டு, கருணாகிதியும் அவாப்த ஸமஸ்தகாமனும், அன்றை கல்யாண குணம்மகனுமான ஸ்ரீய: பதி,

“அறந்தலை நிறுத்தி வேதமருள் சுரந்தறைந்த நீதித்
திருந்திரிந்துலகம் பூண்ச் செந்நெறி செலுத்தித் தீயோர்
இறங்குக நூறித் தக்கோரிடர் துடைத்தேக விண்டு
பிறந்தனன்றன் பொற்பாத மேத்துவார் பிறப்பறுப்பான்.”

(கம்பர் - சுந் - கா - பிணி. 81)

என்றபடி, தசரதச்சக்கரவர்த்திக்கு இராம இலக்ஷ்மண, பரத சத்துருக்களார் என்னும் நான்கு திருக்குமாரர்களாக மனுஷ்ய ரூபமாக அவதரித்து, சாமான்ய தருமங்கள், விசேஷதருமங்கள் முதலான சகல தருமங்களையும், தாமே அனுஷ்டித்துக் காண்பித்துத்

தருமத்தை நன்குநிலைநாட்டியும், ஸாதுக்களுக்குத் துண்பங்களைச் செய்து வந்த கொடிய அரசுக்கர்களை ஹதம் செய்து ஸாது ஸம் ரக்ஷணமும் செய்தருளியிருக்கிறார்.

இந்த விருத்தாந்தங்களெல்லாம் ஸ்ரீமத் ராமாயணத்தில், வட மொழியில் நன்கு வர்ணிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

ஸ்ரீராமாயணம், ஆதியில் பிரம்மாவினால் (சத்தியலோகத்தில்) சதகோடி விஸ்தாரமாகச் செய்யப்பட்டது. அதை, பூலோக வாசிகளான மனிதர்களும் தெரிந்து நல்வழியில் நடந்து உஜ்ஜீவிக்கக் கருதி பிரம்ம தேவர், நாரத மகரிஷி மூலமாக, வான்மீக முனி வருக்கு உபதேசஞ் செய்வித்து, அம்முனி புங்கவரால் இருபத்து நாலாயிரம் சுலோகங்களடங்கிய “ஸ்ரீமத் ராமாயணம்” என்னும் அதி காவியமான இதஹாஸம், வடமொழியில் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

அதைப்பின்னால் மகான்களான விஸ்வாமித்திரர், போதாயனர் முதலியோர் வடமொழியிலும், கம்பநாட்டாழ்வார் முதலான பக்த சிரோமணிகள் தமிழ், தெலுங்கு, மகராஷ்டிரம், மலையாளம் முதலிய பாஷைகளில் செய்யுள்களாகவும், கத்யங்களாகவும், கீர்த்தனங்களாகவும் செய்யலாயினர்.

இன்னும் கோவிர்தராஜர் முதலான அநேகம் பெரியோர் ஸ்ரீராமாயணத்திற்கு, வியாக்யானங்கள்செய்து, அதன் காவ்ய ரஸங்களையும், அதிலுள்ள தருமங்களையும், தத்துவங்களையும் விளக்கிக் காண்பித்திருக்கின்றனர்.

தஞ்சாவூர் மந்திரியாயிருந்த த்ரயம்பகராயமகி என்பவர் தர்மாகூதம் என்னும் கிரந்தத்தில் ஸ்ரீராமாயணத்திலுள்ள தருமங்களை சுலோக வரிசையாக வடமொழியில் விஸ்தாரமாக எழுத்துரைத்திருக்கின்றனர்.

ஸ்ரீராமாயணம் பூராவிலும் மனுஷ்யர்கள் அனுஷ்டிக்கவேண்டிய தருமங்கள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன வென்பதில் ஐயமில்லை. அவற்றில் முக்கியமான சில தருமங்களை, வான்மீக ராமாயணம், அக்யாத்ம் ராமாயணம், ஆனந்தராமாயணம், தர்மகூதம், கம்ப ராமாயணம் முதலிய நூல்களிலிருந்து ஆராய்ச்சிசெய்து எடுத்து, கோவைசெய்து, தமிழ்உலகுக்கு பயன்படுமாறு தமிழ்நடையில், சந்தர்ப்பத்திற்கேற்ற மேற்கோள்கள் வடமொழியிலும், தமிழிலும் சேர்க்கப்பட்டு, ‘இராமாயண தருமம்’ என்ற பெயருடன் எழுதப்பட்டிருக்கிறது.

வான்மீக முனிவர் ஸ்ரீ மத் ராமாயணத்தில் ஸ்ரீராமபிரா
னுடைய திவ்ய சரித்தத்தை வர்ணித்திருப்பதோடு, ஸ்ரீராமா
யணத்தை ஓரனுபவ தருமசாஸ்திர கிரந்தமாக இயற்றியிருக்
கின்றாரென்பதை விளக்கிக்காண்பிக்க வேண்டுமென்பது எனது
நோக்கம்.

ஆதலால் இந்நூலில் ஒரு தருமத்தை எடுத்துரைக்கும்
பொழுது, அந்த தருமத்திற்குரிய சுலோகங்களை வான்மீக ராமா
யணத்தின் ஏழு காண்டங்களிலிருந்து எடுத்தெழுதி, பின் அவை
களின் காத்பர்ப்பதையும் அவைகளினால் இன்ன தருமம் சூசிப்
பிக்கப்படுகிறதென்பதையும் கூறியும், அனேக சந்தர்ப்பங்களில்
அத்தருமத்திற்கேற்ற கம்பராமாயணச் செய்யுள்களைச் சேர்த்
தும், அதற்காதாரமாக மேற்கோள்கள் தரும சாஸ்திரங்களில்
விரும்பும் நீதிநூல்களிலிருந்தும், புராணங்களிலிருந்தும் எடுத்
தெழுதப்பட்டுமிருக்கின்றன.

பெண்களும், பாலர்களும் எளிதில் படித்துணரும்பொருட்டு
அனேகவிடங்களில், சொற்களைச் சந்திவிதிப்படி சேர்க்கவில்லை.
“முன்னோர் மொழிபொருளே யன்றி யவர்மொழியும்பொன்னே
போற் போற்றுவம்” என்ற இலக்கணப்பிரகாரம், ஸ்ரீராமா
யணத்தின் பூர்வ வியாக்யானங்களில்கண்ட வாக்கியங்களும்,
தமிழ்மொழி பெயர்ப்புகளிலுள்ள வாக்கியங்களும் பல இடங்
களில் எடுத்தாளப்பட்டிருக்கின்றன.

இந்நூலின் முதல் நான்கு தருமங்கள் சில வருஷங்களுக்கு
முன் ‘ஸ்ரீ வைஷ்ணவன்’ என்ற சஞ்சிகைமூலமாக வெளியிடப்
பட்டுள்ளன. சில சீர்திருத்தங்களுடன் அவைகளை இந்நூலில்
முதற்பாகமாகவும், வேறு சில தருமங்களை இரண்டாம் பாகமாக
வும் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன.

இதற் காணப்படும் குற்றங்களை நீக்கி குணங்களை மட்டும்
கிரகிக்கவேணுமாய் எல்லா ஆஸ்திகோத்தமங்களையும் பிரார்த்திக்
கிறேன்.

எம்.து.தர்பார்வன் இதில்கீர்த்திரத்திற் செப்பப்பட்ட இவ்வாறு
வைகலையும், சோர்க்கப்பட்ட வேண்டியவைகளையும் எமக்குத் தெரி
விப்பவர்கள்மீதின் அபிமானம் பேருறுபுகாராகக்கொண்டு அபித்த
பதிப்பில் வெளிவிட ஸித்தனை இறுக்கமேன்.

இந்நூலுக்கு முன்னுரை, சாற்றுக் கவிதா முதலியன ஆளித்து உதவிய பெரியார்களுக்கும், இந்நூல் பூர்த்தியாவதற்கு கூட்டியிருந்து உதவிசெய்த எனது நண்பர் C. S. சுப்பிரமணிய ஆய்யாவர்களுக்கும் எனது நன்றியைத் தெரிவிக்கிறேன்.

சிறிதும் சிரமத்தைக் கவனிக்காமல், எனது சொளகரியம் போல், இத்தூலை அச்சடித்தும், பையிண்டுசெய்தும் கொடுத்த ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் கருணாநிதி பிரஸ்காரருடைய உதவியை மறக்க மாட்டேன்.

இங்ஙனம்.

S. K. ரெங்கய்யங்கார்.

மாநிலத்து வாழும் மக்கட்கெல்லாம் இகபாபிரண்டி லும் மிகுந்த நற்பயனை ஈயவல்ல அரும்பெரும் தர்மங்கள் அனைத்திற்கும் ஒரு மதிப்பரிய பொக்கிஷமாய் விளங்கும் சீர்மைவாய்ந்துள்ளது ஸ்ரீ ராமாயணம். இம்மாக்கதையின் கதாநாயகமான ஸ்ரீராம பிரானும் கதாநாயகியான ஸ்ரீ சிதாதேவியும், பலவாய அறங்களின் இயல்புகளையும் உலகமக்கட்கு ஒழுக்கக்காட்டி அறிவுஅதும் வண்ணம் மானிட யாக்கையைப் புனைந்துவந்த ஸர்வலோக சரணயரான் எம்பெருமானும் பெரியபிராட்டியாரானும். இத்திருவவதாரங்கள் நிகழ்தற்கு இடமாய் அமைந்த நம் பாதமாநாடு அதனற் புண்ணியநாட்டாயிற்று. இவ் அவதாரங்களின் லீலைகளை அருளால் உணர்ந்து ஈடுபட்டுக்கூறும் தூய்மாமூனிவரின் நூலும் புனிதநூலாயிற்று. அந்தூலை ஒதி ஸ்ரீமாரமையும் ஸ்ரீசிதாதேவியாரையும் தொழும் நன்மக்கள் யாவரும் பெறலரும் பேறபெற்றவரேயாவார். அம்மட்டே! அவ்விருபெரும் தெய்வப்பிறப்பினையும் போற்றிப் பணியாதார் மதங்களைத்திற்கும் தாயாய் திகழும் ஸநாதனதர்மம் எனும் சிறப்புப்பெயர்பெற்ற இந்துமதத்தினைச் சார்ந்தவராகார் என்பதும் உண்மையே.

இரும்பிறவித் துயர்நீங்கிப் பெரும்பேரின்பம் எய்துதற்குரியார் விரும்பிவந்து பிறக்கும் பாதமாநாடு என்ப பூவுலகெங்கும் புகழ்பெற்ற ஒரு மெய்யறிஞராய்ந்தாராட்டப்பபிம். இத்தொண்டிடி ல் இந்நாளில் மேற்றிசைக் கலவிபின் மயக்கத்தாலும் மேற்றிசைநாகரிகத்தின் வலிமையாலும் நம்மவரிற்பலர் அண்மக்களும் பெண்மக்களும் நமது பழமையான அறங்களின் மேன்மையினை உணராத மனங்குளம்பி நல்வறிவு குலைந்து, பயனற்ற புதுக்கொள்கைகளில் ஈடுபட்டு வாழ்ந்துவருதல் வெளிப்படையே. இன்னும் பலவகையாகவும் நமது நாடு பண்ணிய சிறப்பையும் சீரையும் இழந்திருத்தலும் வெளிப்படையே. இத்தகைய பரிதபிக்கத்தகுந்த நிலையில் இருக்கும் நமது நாடு 'தள்ளாவீனையுளம் தக்காரும் தாழ்விலாச் செல்வரும்' சேர்ந்ததாய், பசியும் பிணியும் பகையும் நீங்கியதாய்ப் பண்டுபோல் விளங்கவேண்டுமாயின், நம் நாட்டு மக்கள் அனைவராலும் பற்றற்குரியது ஒன்றே உள்ளது; அது யாதெனில், 'சிறப்பினும் செல்வமுமினும்' அறம் ஒன்றே. இவ் அறத்தைத் துணையாகக் கைக்கொண்டு வாழ்க்கையைச் செலுத்த விரும்புவார்க்கு வேண்டுவன, அறங்களை விரித்துரைக்கும் ஒரு நூலும் அவைகளை வாழ்க்கையால் நிலைநாட்டிய பெரியார் சரிதையுமே; அவ்விருண்டையும் தன்னகத்தே ஒருங்கே

கொண்ட நூலாவது ஸ்ரீராமாயணமே. ஆதலின் நமது நாட்டு ஆடவர், ஒவ்வொருவரும் ஸ்ரீராமபிரானையும், மகளிர் ஒவ்வொருவரும் ஸ்ரீசீதாதேவியாண்டியை மூன்றா இடிகளாகப் பின்பற்றி வாழப்பெரிதும் முயலவேண்டும்; இருபாலாரும் ஸ்ரீராமாயணத்து மலிந்துகிடக்கும் தாழங்களைக் கற்றுச் சிந்தித்தல் வேண்டும். 'கற்பரர் இராமபிரானையல்லால் மற்றும் கற்பரோ' என்றார். மயர்வற மதிநலம் அருளப்பெற்ற ஒருவர்.

இப்பெருமை வாய்ந்த ஸ்ரீராமாயணத்தில் ஆங்காங்கு வெளிப்படையாயும் இலைமறைகாய்போலப் பொதியப்பட்டும்கிடக்கும் பல்வகையான அறங்கள் பாவற்றையும் ஒவ்வொன்றாக எடுத்து, அதனை விளக்கும் சந்தர்ப்பங்களையும் மேற்கோள்களையும் எழு காண்டங்களினின்றும் பொறுக்கியெடுத்துச் சேர்த்தளிக்கும் நோக்கமுடையது இந்நூல். ஒவ்வொரு அறத்தைப்பற்றிக் கூறும் போதும், அத்தற்கிசையந்த மேற்கோள்களை ஆன்றோர் இயற்றிய நூலியுள்ள ஷட்கொழி தென்கொழி நூல்களிலிருந்தும் தேர்ந்தெடுத்து உதவுதல் மிகப்பொருத்தமாயும் அழகாயும் அமைந்துள்ளது. அன்றியும், பெண்டிரும் சிறுவரும் படித்துப்பயன்டையுமாறு இந்நூல் 'எளிய' இனிய நடையில் எழுதப்பட்டிருப்பதும் சிரியதேயர்கும், ஸ்ரீராமாயணத்தில் உள்ள ஸாமான பொருள்களையெல்லாம் கடைந்தெடுத்துத் திழட்டியருட்டி, உண்ணுதல் கெளரிய சிறிய உருண்டைகளாக அளிக்கும் திறம் வாய்ந்திருத்தலின், இந்நூல் ஸ்ரீராமாயண நவநீதமேயாகும். இத்தகைய நவநீதத்தைத் தமிழ்நாட்டில் ஆடவரும் மகளிரும் முனைவுவந்து உண்டு நூனநலமும் ஒழுக்கமும் அமையப்பெற்றுச் சிவ்வாழ்வு வாழ்வு மாறு எல்லாம் வல்ல இழைவனை இறைஞ்சியெண்ணுகின்றேன்.

28-3-32 ஹிந்து உபர்ததப் பரிட்சாலை.

ஸ்ரீ: இராமாயண தருமம்.

இது, சிந்தாமணிக்கிராமம் கர்ணம் ஸ்ரீமத் ரேங்கைய்யங்கார் அவர்களால் வால்மீகி ராமாயணத்தைப் பிரதானமாகக் கொண்டு, ஆந்தராமாயணம், அத்யாத்மராமாயணம், தர்மா ஹுதம், கம்பராமாயணம் முதலிய பல க்ருந்தங்களிலிருந்தும் ஆராய்ச்சிசெய்து தெளிந்த தருமாநுஷ்டானங்களைக் கோவைப் படத் தொகுத் தெழுதியிருப்பதாகத் தெரிகிறது. அவ்வவ் விஷயங்களுக்கேற்ற பிரமாணவசனங்கள் வடமொழியிலும், தென்மொழியிலும் வரையப்பட்டுள்ளன. தருமலோபமுள்ள இக்காலத்தில் தருமம் இப்படிப்பட்டதென்று பலரும் அறியுமாறு எழியதமிழ்நடையிலெழுதி வெளியிடுவது லோகோபகாரமேயாம். இத்தகைய புத்தகங்கள், தருமோபதேசம் செய்யும் குருக்களுக்கும் கதாகாலக்ஷேபம்செய்பவர்களுக்கும் உபந்யாஸகர்களுக்கும் மிகவும் உபயோகப்படத்தக்கவை. இதில், குரு சிஷ்யதருமம், நன்மக்கட்பேறு, ஒழுக்கமுடைமை, டிறனில் விழையாமை, விருந்தோம்பல், இல்லறச்சிறப்பு, மனைமாட்சி என்னுந் தருமங்கள் ஆராய்ந்து எழுதப்பட்டுள்ளன. இன்னுமுள்ள தருமங்களெல்லாம் இவ்வாறு ஆராய்ந்து எழுதிச் சேர்க்கப்பட்டால் பெரியபுத்தகமாய் வெளிவருமென்று தோன்றுகிறது. இவ்வுலகில் கல்வியும் செல்வமும் சுகவாழ்வுமுடையோர் சிலரே யாக; அவையிலலாதவர் பலராகவுமிருப்பதற்கு தர்மாநுஷ்டானபார் சிலராகவும் அதனையொழிந்தவர் பலராகவும் இருப்பதே காரணமென்பதை, “இலர்பில ராகிய காரணம் நோற்பார்-சிலர் பலர் நோலாதவர்.” என்ற திருக்குறள் விளக்கமாய் வெளியிட்டிருக்கிறது. இத்தகைய தர்மாநுஷ்டானங்களை உள்ளபடி ஆராய்ந்துபகரிக்கும் ஐயங்காரவர்களுக்குத் தமிழுலகம் நன்றிபாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறது. இம்முயற்சி பரிபூரணமடையும்படி ஈசுவராநுக்கிரகம் உண்டாவதாகுக.

25—7—32,

மதுரை.

}

திரு. நாராயணையங்கார்,
பத்திராசியர்,
செந்தமிழ்.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீராமாயண தருமம் என்னும் சிறந்த ஆராய்ச்சி நூலிற் சிலபாகத்தைப் படித்தானந்திக்கும்படியான பாக்கியம் எனக்குக் கிடைத்தது. இந்நூலை இவ்வுலகத்தவருக் குபகரித்தருளிய சிந்தாமணிக் கிராமம் கர்ணம் S. K. ரெங்கையங்கார் ஸ்வாமி இதிலாசச் சிரேட்டமாகிய ஸ்ரீராமாயணமென்னும் மகார்ண வத்தில் முழுகிய திஷாழ்ந்து கிடக்கின்ற சத்தருமமாகிய சவிறைழ யும் மணிகணங்களைத் தேடியெடுத்துக் கொணர்ந்து அவற்றினுக் கதருணமாகிய நூலோடு நிரல்படக்கோத்துப் பலகோவையாகப் புனைந்திருப்பது கண்ணுறில் யார்தாம் பேராந்தங்கொள்ளார். இந்நூலிலெடுத்து விளக்கியிருக்கும் தருமம் இம்மையிலெய்துதற் குரிய வெல்லாவின்பங்களைபுமெய்துவிக்கும், சித்தொளையென் றும், பிறவிப்பெருங்கடலைக் கடந்து பேரின்பவீட்டைச் சேரச் செய்யுந் திறமையந்த மரக்கலமென்றும், புகழப்படுவது மிகை யாகாது. சுறுதிமுதலியவற்றிற் கூறியிருக்கிற உத்தம தருமங் களை யெல்லாம் வெகுசுலபமாக யாவருமுணர்ந்து ஜீவிக்கும்படி ஸ்ரீராமாயண புருஷர்களுடைய தீவ்யசரிதங்கொண்டு சுருக்கி விளக்கியிருக்கிறது வியக்கத்தக்கதே. இந்நூலைப் படித்துணர்ந்த வர்கள் காலக்கொடுமையாலே கலங்கியமனமுடையவராயிருந்தா லுந் தெளிந்து தருமஞ்ஞாய்ச் சுசீலராய் வாழ்வார்களுள்பதி லையமென்னை? இவ்வருமை பெருமைவாய்ந்த நூலைக் கலாசாலைத் தலைவர்கள் கலாசாலைகளிற் பாடலாகவைத்து மாணவர்களுக்குக் கற்பிக்கும்படி செய்வார்களேயானால் நாஸ்திகர் விதண்டவாதி கள் முதலியோர் எழுதிய நூலைப்படுத்தலாலும் அவர்களுடைய சேர்க்கையாலும் தூயவறிவொழிந்து துன்மார்க்கத்திலே யொழுக்கும்மாணவர்களும் சிக்கிரத்தில் அம்மயக்கந் தெளிந்து நல்லறிவுடையராய் நன்மார்க்கத்திலே நடப்பார்களுள்பது நிச்சயம்.

இந்நூல் இந்நிலவுலகில் என்றும் நின்று நிலவவேண்டுமென் றும், இந்நூலாசிரியரும், நன்மையுஞ், செல்வமு, நாளுமெய்தி, வாழவேண்டுமென்றும், சர்வசக்தனுள் தாம்ரையாள் கேள்வன் றுளிரைகளைச் சந்ததமும் வந்திப்போமாக.

20—6—32. } கவிபூஷணம் ரெ. அப்புவய்யங்கார்,
கமிழ் தலைமையுபாத்தியாயர்,
ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர், } இந்துவைஸ்கல், ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர்.

சேலம் வரகவி S. T. வெங்கடராவ் அவர்கள் இயற்றிய
சாற்றுக்கவி.

எழுசீர்க்களி நெடிநடி ஆசிரிய விருத்தம்.

சீர்மலிந் தோங்கும்தென் பாண்டிநாட்டி ல்மேன்மை சிறந்ததாம்பிரவன்னி
[யால்]

ஸ்ரீகரமிருந்தநிரு நெல்வேலி ஜில்லாவை சேர்ந்தசங் கரன்கோவிலாய்

பேர்மலிந் தோங்கும்தா லுக்காவில் பல்வளமும் பெற்ற சிந்தாமணியிலார்
பெரியோர்க ளாதியருள் ளுவப்பெய்த வுநல்ல பெட்டினம் வாய்ந்த
மறையோன்

நேர்மலிந் தோங்கும்ஸ்ரீ வைணவக் குலநிலகன் நெடியோன்றன் னடிய
நென்தன்

நெஞ்சமகிழ் நேசன்ரெங் கையங்கா ரெனுமேலோன் நீநிலத்
[தோர்க் கன்புடன்]

ஏர்மலிந் தோங்கும்ரா மாயணத் தருமமென் நேற்றமகுடம் சூட்டியே
எழில்மிகும் நற்றமிழி லாக்கியச் சிட்டலூல் எம்மனோர்க் கமுதமாமே.

கடையந ல் தமிழ் ஸம்ஸ்க்ருத வித்வான் ப்ரம்மஸ்ரீ
வெங்கடேச்வர சாஸ்திரி அவர்களாலியற்றப் பெற்றவை.

வெண்பா.

நன்மைமிகி ராமாயண தருமநன்னூலை
தன்மனத்திலார்வமொடு சச்சுனர்க்குப் - புன்மைதவிர்
சிந்தாமணிநகர்வாழ் செல்வன் ரெங்கையங்கார்
தந்தான் தரைபுகழ்த்தான்.

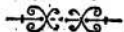
அறுசீராடி ஆசிரிய விருத்தம்.

வடசொலிலும் தென்சொலிலும் வான்மீகி கம்பர்நவி விராம காதை
திடமுடனே கற்றதனூறிபொருளை யிதுகற்றோர் தேர்வரன்றே
நடலையிலாமறைநான்கும் முறையுடனே கற்றுணர்ந்தோர் நன்குதேரும்
விடயமதை யுபனிதத்தாலுணர்வரென னூல்கள் வினம்புமன்றோ.

ஸ்ரீ சிருங்கேரி ஜகத்குரு ஸாமஸ்தானம் ஆஸ்தான் வித்துவான்

பண்மட் லிகவாத ஸாஸ்திரி அவர்கள் இயற்றியது.

ஸ்ரீராமபகவதே நம: || பஞ்சபாகவதே நம: ||
ஸ்ரீராமபகவதே நம: || பஞ்சபாகவதே நம: ||
ஸ்ரீராமபகவதே நம: || பஞ்சபாகவதே நம: ||
ஸ்ரீராமபகவதே நம: || பஞ்சபாகவதே நம: ||
ஸ்ரீராமபகவதே நம: || பஞ்சபாகவதே நம: ||
ஸ்ரீராமபகவதே நம: || பஞ்சபாகவதே நம: ||
ஸ்ரீராமபகவதே நம: || பஞ்சபாகவதே நம: ||
ஸ்ரீராமபகவதே நம: || பஞ்சபாகவதே நம: ||
ஸ்ரீராமபகவதே நம: || பஞ்சபாகவதே நம: ||
ஸ்ரீராமபகவதே நம: || பஞ்சபாகவதே நம: ||

ஸ்ரீ:

விஷய ஸஞ்சி

விஷயம்.

முதற்பாகம்.

ஸ்தோத்திரங்கள்

இராமாயண தருமம்—பொருள்

இராமாயண காலம்

ஸ்ரீமத் ராமாயண காண்காலம்

I. குருசீஷ்ய தருமம்:—

1. குருசீஷ்ய லக்ஷணம்
2. உபதேச கிரமம்
3. குருகுலவாஸம்
4. குருவுக்குச் செய்யுமுபகாரம்
5. குருவைப் பூஜித்தல்
6. ஆசார்யன் நியமனப்படி அனுஷ்டித்தல்
7. குலகுருவை விலக்குதல்கடாது

II. ஸத்பத்திரரைப்பெறுதல்:—

III. தந்தைதாயர் தருமம்:—

1. ஜாதகர்மோதஸவம் *
2. நாமகரணமுதலான ஸம்ஸ்காரங்கள்
3. ஸமாவர்த்தநோசித காலம்
4. குடும்பத்தை ஒப்புவித்தல்
5. மந்தாபிதாக்களின் உரிமை
6. மங்களா ஸாஸனம்

விஷயம்.

பக்கம்.

IV. புத்திரர் தருமம்:—

1. தந்தை தாயர் பணிவிடை	57.
2. பெற்றோர் பணிவிடையின் பயன்	57—64.
3. பிதாமாதாவை வணங்கல்	64—66.
4. ஏவாமக்கள் மூவாமருந்து	66—69.
5. பெற்றோரெல்லாம் பிள்ளைகளல்லர்	69—71.
6. மாற்றந்தாய் வழிபாடு	72—76.
7. பிதாவின் கட்டளைக்குக் கீழ்ப்படிதல்	77—78.
8. பிதாவின் ஆணையை மறுத்துரைக்கும் புத்திரரின் கதி	79—80.
9. பிதர்வாக்ய மாதர்வாக்ய பரிபாலனம்	80—99.
10. தந்தைக்கு அந்திய கருமஞ்செய்தல்	99—100.
11. மகன் செய்ந்நன்றி	100—103.

இரண்டாம்பாகம்.

I. கர்மானுஷ்டானம்:—

1. நித்தியகருமம்	1—6.
2. வைதீககர்மா	7—9.
3. ஸத்கர்மா	10—11.
4. அதிதிபூஜை	12—16.

II. ஏகபத்நீவிரதம்:—

17—26.

III. இல்லறம்:—

1. இல்லறத்தின் மேன்மை	27—30
2. மனைமாட்சி—கருஹஸ்தரியல்பு	30—32.

விஷயம்.

பக்கம்.

இல்வாழ்க்கைக்கு மனையாள் அவசியமென்பது

32—33.

இல்லாளியல்பு

34—37.

மனையாளைப்பரிவுடனாதரித்தல்

38—43.

புருடபாரியர் அன்னியோன்னியபாவம்

43—56.

IV. ஸ்திரீ தருமம்:—

1. பெண் ஜென்மம்

57—68.

2. பெண்ணைப்பெறுதலாலடையுங் கவலை

68—71.

3. ஸ்திரீஜென்மாவின் விசேஷம்

72—74.

4. பெண்களின் விவாஹவயது

74—79.

5. விவாஹத்தைப்பற்றிய ஆலோசனை

79—80.

6. வதூவரர் பொருத்தம்

80—99.

7. வதூவரர்விஷயத்தில் கவனிக்கவேண்டிய விஷயங்கள்

99—101.

8. முறைப்பெண் முறைப்பிள்ளை

101—102.

9. கன்னிகையை விவாஹஞ்செய்யிப்பதில் அதி
காரமுடையவர்கள்

103—105.

10. விவாஹச் சடங்குகள்

105—118.

11. ஸ்திரீ தனமளித்தல்

118—120.

12. பெண்களைக் கணவருடனனுப்புதல்

120—122.

13. வதுக்கிருஹப்ரவேசம்

122.

14. ஸ்திரீகளின் கடமை

123—125.

15. ஸம்வேஸநம்

126—128.

16. மகடேஉக்குணம்

128—134.

17. மாதர் மனம்

134—139.

18. மங்கையர் சொற்கேட்டல்

139—141.

19. பெண்களின் இயற்கைக்குணங்கள்

141—144.

விஷயம்	பக்கம்.
20. துஷ்டனாவதவாசியிருத்தல்	145-148.
21. பெண்களின் திறமை	149-156.
22. பெண்களின் பிடிவாதகுணம்	157-160.
23. ஸ்திரீகளின் கிந்தையுணர்வு	160-165.
24. துஷ்டஸ்திரீகளைப் பரித்தியாகஞ்செய்தல்	165-174.
25. ஸ்திரீகளுக்குச் சக்களத்தியுடமை	174-180.
26. மாமியார்மருமக்களிடம் அன்புடனிருக்கவேண்டுமென்பது	180-182.
27. ஸ்திரீகள் பாபுருஷரிடம் சம்பாஷித்தல் கூடாதுதென்பது	182-186.
28. குலதருமபத்தி	186-191.
29. பெண்களுக்குப் பதியே தேய்க்குமென்பதும் பதிச் சஞ்ஞையே கிறந்த தருமமென்பதும்	192-201.
30. பிரிவாற்றாமை	201-203.
31. பதியை அகாசரித்தல்	204-211.
32. பாததாவைப்போலிவாய்ப்பும் தகித்தாவைமீதும்	211-214.
33. பெண்கள் பாததாக்கையியை நிகழ்த்துதல்	215-219.
34. கழிப்பத காததனை அகலியம்	219-223.
35. குலஸ்திரீ தன்பாதினையுள் பன்னையுள் தம் பிரியாமல் தடராதே அகலியம்	223-242.
36. புகிபத்தியின் பிரபாவம்.	242-250.
37. புகிபத்தியின் தன்மை	250-251.
38. புகிபத்தியின் தன்மை	251-252.
39. புகிபத்தியின் தன்மை	252-253.
40. புகிபத்தியின் தன்மை	253-254.

முதல் பாகம்

ஸ்ரீ

ஸ்ரீமகாவிஷ்ணு ஸ்தோத்திரம்.

சாந்தாகாரம் புஜகசயனம் பத்மனாபம் ஸுரேசம்
விச்வாகாரம் ககனசத்ருசம் மேகவர்ணம் சுபாங்கம் |
லக்ஷ்மீகார்தம் கமலநயனம் யோகிஹிருத்யான கம்பம்
வந்தேவிஷ்ணும் பவபயஹரம் ஸர்வலோகைகநாதம் ||

வால்மீகி ஸ்தோத்திரம்.

கூஜந்தம் ராமராமேதி மதுரம் மதுராக்ஷரம் |
ஆருஹ்ய கவிதாசாகரம் வந்தே வால்மீகி கோகிலம் ||
ய: பிப் ஸததம் ராம சரிதாம்ருத ஸாகரம் |
அத்ருப்பஸ்தம் முநிம் வந்தே ப்ராசேதஸ மகல்மஹம் ||
வால்மீகேர் முனிஸிஹஸ்ய கவிதா வரசாரிண: |
ச்ருணவந் ராமகதாநாதம் கோ நயாதி பராங்கதிம் ||

ஆஞ்சநேய ஸ்தோத்திரம்.

ஆஞ்சனேய மதிபாடலானைம் காஞ்சநாத்ரி கமரீய விக்ரஹம் |
பாரிஜாத தருமூல் வாஸிநம் பாவயாமி பவமான நந்தநம் ||
யத்ர யத்ர மருநாதகீர்த்தனம் தத்ர தத்ர க்ருதமஸ்த காஞ்ஜலிம் |
பாஷ்பவாரி பரிபூர்ண லோசநம் மாருதிம் நமத ராக்ஷஸாந்தநம் ||
மனோஜவம் மாருததுல்யவேகம் ஜிதேந்த்ரியம் புத்திமதாம் வரிஷ்டம் |
வாதாத்மஜம் வாகரயூதமுக்யம் ஸ்ரீராமதூதம் சிரஸா நமாமி ||

அஞ்சிலே யொன்றுபெற்ற னஞ்சிலே யொன்றைத்தாவி
அஞ்சிலே யொன்றாருக வாரியற் காகவேக
அஞ்சிலே யொன்றுபெற்ற வணங்கைக்கண் டயலாருரில்
அஞ்சிலே யொன்றைவைத்தா னவனென்மை யளித்துக் காப்
(பான்.)

ஸ்ரீராமாயண ஸ்தோத்திரம்

வால்மீகி கிரிஸம்பூதா ராம ஸாக்ஷ காமினி |
புநாது புலகம் புண்பா ராமாயண மஹாநதி ||

சுலோகஸார ஸமாதீர்ணம் ஸர்க கஸ்தோல ஸங்குலம் |
காண்டக்ராஹ மஹாமீரம் வந்தே ராமாயணாண்னவம் ||

வேத வேத்யே பரே பும்ஸி ஜாதே தசரதாத்மஜே |
வேத: ப்ராசேத ஸாதாஸீத் ஸாக்ஷாத் ராமாயணாத்மநா ||

ஸ்ரீராம ஸ்தோத்திரம்.

ஸ்ரீராகவம் தசரதாத்மஜ மப்ரமேயம்
ஸீதாபதிம் ரகுலாரவ்ய ரத்நதீபம் |
ஆஜாநுபாஹம் மஹந்த தளாயதாக்ஷம்
ராமநிசாசர விநாசகரம் நமாம். ||

ராமாய ராமபத்ராய ராமசந்த்ராய வேதஸே |
ரகுநாதாய நாதாய ஸீதாயா: பதயே நம: ||

ஆபதாமபஹந்த்ராயம் தாத்ராயம் ஸர்வஸம்பதாம் |
லோகாபிராமம் ஸ்ரீராமம் பூயோ பூயோ நமாம்யஹம் ||

ஆர்தநாமார்த்திஹந்த்ராயம் பீதநாம் பீதிநாசனம் |
தவிஷதாங்காலதண்டம்தம் ராமசந்த்ரம் நமாம்யஹம் ||

நம: கோதண்டஹஸ்தாய ஸந்தீக்ருத்சராயச
தண்டிதாசிலதைத்யாய ராமாயாபந்நிவாரிணே. ||

வைதேஹீஸஹிதம் ஸுரத்ருமதலெ ஹேமே மஹாமண்டபே
மத்யே புஷ்பகமாஸநெ மணிமயே விராஸநே ஸுஸ்திதம் |
அக்ரே வாசயதிப்ரபஞ்சஸுநெ தத்வம் முரிப்ய: பரம்
வ்யாக்யாந்தம் பரதாதிபி: பரிவ்ரதம் ராமம் பஜே ச்யாமளம் ||

இராமாயண தருமம்.

ராமாயணம். என்ற சொல் வடமொழி.

‘ராமஸ்ய அயனம்’ எனப்பிரிந்து இராம சரிதமெனவும்

‘ராம: அய்யதே அனேன இதி’ = ராமாயணம் எனப் பிரிந்து இதனால் இராமன் அடையப்படுகிறான் எனவும் பொருள்படும்.

இன்னும் ‘ரமாய இதம் சரிதம் = ராமம், தஸ்யாயன மிதி, ராமாயணம்’ எனப்பிரித்து, தோப்பிராட்டியின் சரிதமெனச் சாற்றலுமுண்டு.

‘காவ்யம் ராமாயணம் க்ருத்ஸகம் ஸீதாயாச்சரிதம் மஹத் |’

“மேன்மையான ஸீதா சரித்திரமாயும், மஹா காவ்யமுமான இராமாயணத்தை” என்பது இதை வலியுறுத்தும்.

தருமம்: ‘உலகத்தைத் தரிப்பதால், போஷிப்பதால், தருமமென்று சொல்லுகிறார்கள்.

“வேத: ஸ்ம்ருதி: ஸதாசார: ஸ்வஸ்யச ப்ரியமாத்மான: |

ஏதத் சதுர்விதம் ப்ராஹ்ம: ஸாக்ஷாத் தர்மஸ்ய லக்ஷணம்” ||

என தருமத்திற்கு நான்கு ப்ரமாணங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன.

அதாவது, ஒரு விஷயம், தருமமென நிச்சயிப்பதற்கு அது (1) வேதோக்தமாகவிருக்கவேண்டும் அல்லது (2) ஸ்மிருதியிலாவது கூறப்பட்டிருக்கவேண்டும். அல்லது (3) அது ஸத்புருஷர்களால் அனுஷ்டிக்கப்பட்டதாகவிருக்கவேண்டும். அல்லது (4) அது மனதிற்கு இனிப்பாகவும் ஆனந்தகரமாகவும் இருக்கவேண்டும்.

இந்த நான்கு ப்ரமாணங்களுக்கு, ஸ்ரீ ராமாயணம் பொருத்த மாயிருக்கிறதோவென்னில்:—

முதலாவது:- வேதம்.

“வேதமு மற்றுஞ் சொல்லு மெய்யற மூர்த்தி வில்லோன்.”
(கம்பர்)

“கைவிலேந்தி இலங்கையிற் பொருதாரன்றே
மறைகளுக் கிருதியாவார்.” (கம்பர்)

என்றபடி, வேதத்தினால் அறியும்படியான பரம்பருஷன், ஸ்ரீ ராமனாக அவதரித்தபோது,

1. வேத: ப்ராசேதஸாதாஸீத் ஸாக்ஷாத் ராமாயணாத்மநா | ”

அவரை அறிவிக்கிற வேதமும், வான்மீக முனிவரினின்றும் நேராய் ஸ்ரீமத்ராமாயண ஸ்வரூபத்தினாலே அவதரித்தது.

2. இதம்பவித்ரம் பாபக்னம், புண்ணியம் வேதைச்சசம்மீதம் | ”

இந்த ஸ்ரீ ராமசரிதமானது பரிசுத்தம் செய்யத்தக்கதும், பாபங்களை நாசஞ்செய்யவல்லதும், நன்மைகளை விளைவிக்கத்தக்கதும், வேதங்களோடு சமானமானதுமா யிருக்கின்றது.

இந்த இரண்டு ஆதாரங்களினால், முதலாவது ப்ரமாணமாகிய வேதத்திற்கு பொருத்தமாகிறது.

இரண்டாவது:- ஸ்ம்ருதி.

தர்ம சாஸ்த்ர ரதாருடா வேதகட்கதரா த்வீஜா: |

கரீடார்த்தமபி யத் ப்ரூய: ஸதர்ம: பரமஸ்ம்ருத: || ”

(போதாயனாச்சாரியார்)

வேதத்தை நன்றாய் அப்யசித்தவர்கள் ஸத்புருஷர்கள். அவர்களால் வேதார்த்தங்களைச் சுருக்கிச் சொல்லப்பட்டவைகளே ஸ்ம்ருதிகளாம்.

“ஸ்ரீ ராமாயணம்.” (2-வது சருக்கம்.)

“மச்சந்தாதேவ தே ப்ரஹ்மந் ப்ரவ்ருத்தேயம் ஸாஸ்வதி |

ராமஸ்ய சரிதம் ஸர்வம் குருத்வம் ரிஷிஸத்தம் ||

ந தே வாகந்ருதா காவ்யே காசிதத்ர பவிஷ்யதி || ”

(இதன் பொருள்.) நான்முகக் கட்டவுள் வான்மீகரை நோக்கி 'நம்முடைய சங்கல்பத்தினாலேயே இந்த ஸரஸ்வதி உம்முடைய வாக்கிலிருந்து தோன்றினாள். நீர் ராம சரிதத்தை ஒரு பிரபந்தமாகச் செய்யக்கடவீர். நீர் செய்யுங் காவியத்தில் ஒரு சொல்லும் பொய்யாகாமலிருக்கும்.' என்றருளிச்செய்த பிரகாரம், வான்மீக முனிவரால் இ ரா மாய ண ம் செய்யப்பட்டதினால், இதை ஒரு ஸம்ருதியாகச் சொல்லத் தடையில்லை.

முன்றுவது:- ஸதாசாரம் = (ஸத்புருஷரால் அனுஷ்டிக்கப்பட்டது)

பாலகாண்டம் முதலாவது சருக்கத்தில் 2-முதல் 4-சுலோகங்களினால், வான்மீகமுனிவர் நாரத மகரிஷியைநோக்கி சுவாமி! இவ்வுலகத்தில், இக்காலத்தில், சகல கல்யாண குணங்களும் சவுசல்ய குணமும் மற்றும் அநேக குணங்களுடன் தரும்த்தை நன்றாயறிந்த சத்புருஷனைக் கேட்டறிய அடியேன் விரும்புகிறேன். அடியேனுக்கு தேவரீர் அருளிச்செய்யவேண்டும் என்றுவினாவினபொழுது நாரதமகரிஷி, மிகுந்த களிப்புடன் "ஓய் முனிவரே! நீர் கேட்ட குணங்களெல்லாம்பொருந்திய புருஷனைச்சொல்லுகிறேன் கேளும்"

‘இக்ஷ்வாகுவம்ஸ ப்ரபவேர நாமோநாம ஜநை: ச்ருத: |’

“இக்ஷ்வாகு குலத்தில் அவதரித்த ஸ்ரீ ராமபிரான் என்பவர்தான்” என விடையளித்திருக்கிறார். இதனால் ஸ்ரீ ராமபிரான் ஸத்புருஷன் என்றும் அவரால் அனுஷ்டிக்கப்பட்டவை ஸதாசாரம் என்றும், ஏற்படுவதால், முன்றுவது ப்ரமாணமும் பொருத்தமாகிறது.

நான்காவது:- ஆத்ம ஸந்துஷ்டி.

“பாட்டியே கேயேச மதுரம்”

“ஹ்ஸாதயத் ஸர்வகாத்ராணி மநாம்ஸி ஹ்ருதயாநிச |”

(ராமாயணம்)

இந்த ராமாயணம், மனதிற்கும், இருதயத்திற்கும், மிக்கக் களிப்பாக இருக்கின்றது என, இராமாயணம் 4-வது சருக்கத்தில் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

இதனால் நான்காவதான ப்ரமாணமும் பூர்த்தியாகின்றது.

இனி, ஸ்ரீ ராமாயணத்தில் தருமங்கள் வருணிக்கப்பட்டிருக்கின்றன வென்பதற்குரிய ஆதாரங்களைக்கவனிப்போம்.

ஸ்ரீ வால்மீகி ராமாயணம்:-

ஆரண்ய-கா. சரு. 37. சுலோ 13.

“ ராமோ விக்ரஹவான் தர்ம: ஸாது: ஸத்ய பராக்ரம: | ”

(இ-ள்) “ஸ்ரீராமன் உருவங்கொண்ட தருமம்போலும், நற் குணமுடையோனும், உண்மையான தோள்வலியுற்றவனுமாகின்றான்.” என இராவணனுக்கு, ராமத்வேஷியான மாரீசன் உரைத்த வசனம்.

யுத்த-கா. சரு. 28. சுலோ. 19.

யஸ்மின் ந சஸ்தே தர்மோ யோதர்மம் நாதிவர்த்ததே |

ஸ ஏஷ ராம: || ”

(இ-ள்) “எவரிடமிருந்து தருமம் சலிக்கவில்லையோ எவர் தருமத்தைவிட்டு விலகவில்லையோ, அவரே இந்த இராமபிரான்.” என, இராவணனைப் பார்த்து சுகனுடைய வசனம்.

யுத்த-கா. சரு. 91. சுலோ 69.

“ தர்மாத்மா சத்ய சந்தஸ்ச ராமேத தாசர திர்யதி |

பெனருஷே சாப்ரதித்வந்த: ததைனம் ஜஹி ராவணிம் || ”

(இ-ள்) “ஸ்ரீராமபிரான் தர்மஸ்வரூபி என்பதும், சொன்னசொற் றவராதவர் என்பதும், இணையற்ற பராக்கிரமமுடையவரென்பதும் உண்மையாயின், இந்தபாணம் இந்திரஜித்தை ஹதம்செய்யப் ப்டும்.” என சபதபூர்வமாயுரைத்த, இணையபெருமாளுடைய வசனம்.

ஸ்ரீ பாகவதம் - ஸ்கந்தம் 9 - அத் - 10. சுலோ 55.

“ ஏக பத்ரீவ்ரததரோ ராஜர்ஷி சரித: சகி: |

ஸ்வதர்மம் க்ருஹமேஜியம் சிக்ஷயஸ்வய மாசரர் || ”

(இ-ள்) இராமபிரான் ஏகபத்ரீ விரதத்துடன், சுத்தராக கிரு ஹஸ்த தர்மத்தைத் தாம் அனுஷ்டித்தார். ஜனங்களும் அதனைக் கண்டு அவர் அவர்கள் தர்மத்தைவிடாமல் செய்தார்கள்.” என பரீக்ஷித்து மஹாராஜனை நோக்கி, சுகப்பிரம்மரிஷியின் வசனம்.

கம்ப ராமாயணம்:-

“தோன்றிய நல்லற நிறுத்தத்தோன்றினான்.” அயோத்தி-நகர் நீங்கு-163

“ நல்லற நிறுத்த நணுகித்,

தாமாவணை துறத்து தரை நின்றவரை ” ஆரணி-விராத-30.

இராமபிரான் உலகத்தில் தருமத்தை நிலைநிறுத்தவே அவ
தரித்திருப்பதாக கவிக்கூற்று.

“சூரபுத்தவனுஞ் சுடர் நேயியு
மூரபுத்த வொருவனு மோம்பினும் (ஆரணி-அகத்தி 22)
ஆரபுத்தி னெடன்றி நின்றாவர்
வோரபுத்த வொருவன் மிளீரென்றான்.”

“வெம்புகண்டார் வின்புக ஸேறுத்
திப்பர் நல்லறத் செய்ய வெடுத்தவிய் (கிட்கிந்தா - கிட்கிந்தை 4)
கொம்பு முண்டருங் கூற்ற முமுண்டெங்க
ளம்பு முண்டென்று சொல்லுநம் மாணையே.”

உலகத்தில், துஷ்ட நிக்கிரகமும், தர்மஸம்ஸ்தாபனமும் செய்
வதற்காக, தாம் அவதரித்திருப்பதாக, இராமபிரானுடையவசனம்

“பின்னையேது முதவுந்துணை பெருளுரை பெருண்
மின்னையே யிடெதுடங்கிடவிரைந்துதொடர்வா(ஆரணி-விராத39)
ளன்னையே யனையவன் பினாலோர் கடமையிட்
டென்னையே நுகர்த் யென்றன னெழுந்து விழுவான்.”

இராம, லெட்சுமணர் உலகத்துக்கெல்லாம் தாயைப்போன்ற
அன்பினையுடைய தருமசுவரூபிகள், என சிதாபிராட்டியின் வச
னம்.

“ஓயாத மலாயனே முதலர்க வுளராகி
மாயாத வானவர்க்கு மற்ருழிந்த மன்னுயர்க்கு(ஆரணி-விராத 52)
நியாகின் முதற்றானை நெறிமுறையா லீன்றெடுத்த
தாயாவார் யாவரே தருமத்தின் றுனிழித்தி.”

பிரம்மதேவன் முதலான சகல தேவர்களுக்கும், உலகத்தி
னுள்ளையர்களுக்கும், இராமபிரான் முதல்தந்தையெனவும், தரும
ஸ்வரூபி எனவும், விராத ஸ்தோத்திரம்.

“இருவர் மானிடர் தாபத ரேந்திய
வரிவிலவாட் கையர் மன்மதன் மேனியர்
தருமநீரர் தயாதன் காதலர்
செருவி னேரு நிருதரைத் தேடுவார்.

ஒன்று நோக் கலருந் வலியோங்குற
வின்று நோக்கி நிறுத்து நினைப்பினர்
வென்றி வேற்றை நிருதரை வேற்றக்
கொன்று நீக்குது மென்றுணர் கொள்கையார்.” (ஆரணி-கா. 4, 5.)

இராம ஸக்ஷணர்கள் தரும சிந்தை யுடையவர்கள், சிறந்த தரும வழியிலே தாங்கள் நின்று ஆராய்ந்து அத்தருமத்தை உலகமெங்கும் நிலைபெறச் செய்யுங்கருத்துடையவர்கள், என கரணிடம் சூர்ப்பனகை வசனம்.

“சங்கு சக்கரக் குறியுள் தடக்கை யிற்றாளி
லெங்கு மித்தனையிலக்கணம் யாவர்க்குமில்லை (கிட்கி-மராமர-117)
செங்கண் விற்கரத்தி ராமனத்திந் நெமோலே
யிங்குதித்தன வீண்டற நிறுத்துந் கின்னும்.”

கோதண்ட பாணியான இராமன், தர்மஸம்ஸ்தாபனத்தின் பொருட்டு இங்கு திருவவதரித்த ஸ்ரீ மஹா விஷ்ணு வென்பதாக சுகரீவ மகாராஜனிடம், தெரிவித்த நவவ்யாகரண பண்டிதரான திருவடியின் வசனம்.

“உழைத்த வல்லிருவினைக்கடறு காண்கலா
தழைத்த யுநுலகினுக் கறத்தினு நெலா (கிட்கி. வாலிவதை.22)
யிழைத்தவற் கியல்பல வியம்பி யென் செய்தாய்
பிழைத்தனை பாவியுந் பெண்மையா லென்றான்.”

பல பிறப்புகளில் தாம் செய்து சேர்த்த கொடிய கருமங்களை யொழிக்கும் உபாயத்தைக்காணாமல் வருந்திக் கதறுகின்ற உலகத்தவர்கள் உய்யுமாறு அவதரித்துத் தர்மமார்க்கங்களை யெல்லாம் தான் அனுஷ்டித்துக் காட்டும் புருஷோத்தமனுன இராமபிரான், என்பதாக, தாரையிடம் கூறிய வாலியின் வசனம்.

“அறமன்னுட னெம்பியன்பினே
நெருண்ண வுயிரொன்ற வோவினன் (கிட்கி. சம்பாதி 45)
பெற்றொண்ணுத தொர் பெற்றி பெற்றவற்
கிறவென்னு மிதினின்ப மியாவதோ.”

தர்மஸ்வரூபியான இராமபிரான் திறத்தில் ஜடாயு வுயிரைக் கொடுக்க நேர்ந்தது பெரும் பாக்கியமென்று வானரரிடம் சம்பாதி வசனம்.

இத்யாதி வசனங்கள் ஸ்ரீமத் ராமாயணத்தில் ஸ்ரீராமசரிதத்திலே தரும ஸ்வரூபமும், தர்மானுஷ்டானமும் வர்ணிக்கப்பட்டிருக்கின்றன வென்பதற்குப்போதியசர்னாகும்,

இராமாவதார காலம்.

(1) வால்மீகி இராமாயணம்—பாலகாண்டம் சரு. 15. சுலோ. 28, 29.

“பயம் த்யஜ்த பத்ரம் வோ ஹிதார்த்தம் யுதிராவணம் |
ஸபுத்ர பெளத்ரம் ஸாமாத்யம் ஸமித்ரஜ்ஞாதிபாந்தவம் ||”

“ஹத்வா க்ஞரம் துராத்மானம் தேவரிஷீணாம் பயாவஹம் |
தச வருஷ ஸஹஸ்ராணி தசவருஷ சதாநிச ||
வத்ஸயாமி மாதுஷே லோகே பாலயன் ப்ருத்வீமிமாம் ||”

(இ-ள்) “ஓ தேவர்களே! இனி அச்சம் என்பதை விட்டு விடுங்கள்; உங்களுக்கெல்லாம் நன்மையே உண்டாகும். அந்தத் துராத்மாவான இராவணனை அவனுடைய பரிவாரங்களோடு சங்க ரித்துப் பூலோக பரிபாலனஞ் செய்துகொண்டு பதினேராயிரம் வருடமிருப்பேன் ” என்று தன்னைச் சரணமடைந்த தேவர்களை நோக்கி ஸ்ரீ மஹாவிஷ்ணுவானவர் அருளிச்செய்தனர்.

2. வால்மீ-இரா. உத்-கா. சரு. 37-க்குப்பின் ப்ரக்ஷிப்தசரு. சுலோ. 18, 19.

ஸனத்ருமாச முனிவர் இராவணனை நோக்கி:—

“க்ருதே யுகே வ்யதிதேஃவ டுகே த்ரேதாயுகஸ்யது |
ஹிதார்த்தம் தே யமர்க்யானாம் பவிதாந்ருபவித்ரஹ: ||
இக்ஷுவாகூணாம் ச யோராஜாபாவ்யோ தசாதோபுவி |
தஸ்ய ஸதி தூர்மஹா தேஜா ராமோநாமபவிஷ்யதி. ||”

(இ-ள்) “க்ருதயுகம் கழிந்தபின்னர் த்ரேதாயுகத்தின் துவக் கத்தில் தேவர்களுக்கும் மனுஷியர்களுக்கு மிதமியற்றுமாறு இக்ஷுவாகு குலத்திலே தசாதனை ஒரு ராஜன் ஜனிப்பான்; அந்தத் தசாத மஹாராஜனுக்குப் புதல்வனாய் ஸ்ரீராமனென்னும் ஒரு மஹாநுபாவன் அவதரிக்கப் போகின்றனன் ” என உரைத்தனர்.

3. அத்யாத்ம ரா. பாலகாண்டம் சரு. 7. சுலோ. 25½, 26½.

“த்ரேதாழுகே தாசரதிர் பூத்வா ராமோஹம் அவ்யய: |
உத்பத்ஸ்யே பரயா சக்த்யா ததாத்ரக்ஷ்யஸிமாம் தத: ||”

(இ-ள்) “அழிவற்ற நான் த்ரேதாயுகத்தில் தசாத சக்ரவர்த்திக்குக் குமாரனாக அவதாரஞ் செய்யப்போகிறேன். அப்போது மறுபடியும் நீ என்னைப் பார்க்கப்போகிறாய் ” என்பதாக ஸ்ரீமஹா விஷ்ணு தனக்கு வரமருளியிருப்பதாக பரசுராமர் ஸ்ரீ ராமபிரா ணிடம் விண்ணப்பஞ்செய்தனர்.

4. அத்யாத்ம ரா. ஆரண்யகாண்டம் சரு. 9. சுலோ. 19.

த்ரேதாயுகே தாசரதிர் பூத்வா நாராயண: ஸ்வயம் |
ஆகமிஷ்யதி தேபாஹுச் சித்யேதே யோஜயைதௌ ||
தேனசாபாத வினிர்முத்தோ பவிஷ்யஸி யதாபுரா ||

(இ-ள்) “ஸ்ரீமந் நாராயணமூர்த்தி த்ரேதாயுகத்தில் தசரத குமாரனாக பூமியில் அவதாரமெடுத்து, ஸ்ரீ ராமனென்னும் திரு நாமத்துடன் வரப்போகிறார். அவர் திருக்கரத்தால் உன் கரங்கள் சேதிக்கப்படுங்காலம், உன் சாபவிமோசன காலமாகும்.” என்பதாக அஷ்டவக்ரமுனிவர் தனக்குடரைத்திருப்பதாய் கபந்தாசரன் ஸ்ரீ ராமபிரானை நோக்கிக் கூறினன்.

5. அத்யாத்ம ரா. சுந்தரகாண்டம் சரு. 1. சுலோ. 48.

“புராஹம் ப்ரஹ்மணு ப்ரோக்தா ஹ்யஷ்டாநிம்சதிபர்யயே |
த்ரேதாயுகே தாசரதீராமோ நாராயணே அவ்யய: ||”

(இ-ள்) “இருபத்தெட்டாவது பரிவிருத்தியில் த்ரேதாயுகத்தில் சாக்ஷாத் நாராயணன் தசரத குமாரனாகிய ஸ்ரீராமனாக அவதரிக்கப்போவதாய் ப்ரஹ்மதேவர் என்னிடம் அருளிச்செய்திருக்கிறார்” என்பதாக இலங்கணி என்பவள் திருவடி (ஆஞ்சநேயர்) உரைத்தனள்.

6. விவஸ்வான் = சூரியன்

அவருடைய புத்ரர் = மனு (வைவஸ்வதமனு)

அவருடைய புத்ரர் = இக்ஷ்வாகு

இக்ஷ்வாகு பரம்பரையில் தசரதசக்காவர்த்திக்கு ஸ்ரீராமபிரான் அவதாரம்.

7. வால்மீ-ரா. பால கா. சரு. 18 சுலோகம் 9, 10, 11.

“ததஸ்ச த்வாதஸே மாஸே சைத்ரே நாவமிகெதிதௌ ||
நக்ஷத்ரே அதிதி தைவத்யே ஸ்வோச்ச ஸம்ஸ் தேஷு

[பஞ்சஸு]

க்ரஹேஷு கர்க்கடெலக்நே வாக்பதாவிர்து நாஸஹ ||

ப்ரோத்யமாநெ ஜகன்னாநம் ஸர்வலோக நமஸ்கிருதம் |

கௌஸல்யாஜநயத்ராமம் ஸர்வலக்ஷண ஸம்புதம் ||

விஷ்ணோர்த்தம் மஹாபாகம் புத்ர மைக்ஷ்வாகவர்த்தநம் ||”

(இ-ள்) “பின்பு பன்னிரண்டாவது மாஸமான சித்திரை மாஸத்தில் நவமிதிதி புநர்வஸு நக்ஷத்ரம்கூடின தினத்தில் ஸீந்துக்ரஹங்கள் உச்சமாயிருந்தவளவில், கர்க்கடெலக்கத்தில், சூரு சந்திரனோடு கூடியிருந்தவளவில், கௌஸல்யாதேவி, ஸகல ஜகத்துக்கும்

நாயகராய், ஸமஸ்த பிராணிகளுக்கும் வந்தரீயராய், ஸாமுத்ரிக சாஸ்திரத்திற் சொல்லிய ஸமஸ்தமான உத்தம புருஷஸ்குணங் களோடு கூடினவராய், விஷ்ணுவினுடைய பேர்பாதி பாகத்தினை லுண்டானவராய், மஹாபாக்யவானாய், பித்ருக்களோடாகத்திலின்று முத்தரிப்பிக்குமவராய், தசரத மஹாராஜனுடைய மனோல்லாசத் தை வருத்திபண்ணுபவரான் ஸ்ரீ ராமபிராணப் பெற்றனன்.

8. கம்ப-ரா. பால-கா. திரு அவதாரப்படலம் 104, 110.

“ஒரு பசுலுலகெலா முதரத்துட் பொதிந்
தரு மறைக் குணர்வரு மவனை யஞ்சவக்
கருமுகிற் கொழுந்தெழில் கட்டுஞ் சோதியைக்
திருவுறப் பயந்தன டிறங்கொள் கோசலை.”

“மேடமாமதி திதி நவமி மீன் கழை
நீடுறு மாலை கற்கடக நீதிசேர்
ஓடைமா களிற்றனுதுயராசி கோள்
நாடினேகாதசர் நால்வருச்சமே.”

இந்த ஆதாரங்களினால், வைவஸ்வத மன்வந்தரத்தில் 28-வது சதுர்யுகமான த்ரேதாயுகத்தில் சித்திரைமாஸத்தில் சுக்லபக்ஷ நவமி திதி, புனர்வசு நக்ஷத்திரம் கூடியசுயதினத்தில் ஸ்ரீ மந்நாராயணனே தசரதசக்கரவர்த்திக்குத்திருக்குமாரசாக ஸ்ரீ ராமனென்னும் திரு நாமத்துடன் அவதாரம் செய்ததாக ஏற்படுகிறது.

ஸ்ரீமத் ராமாயண கரணகாலம்.

சர்வஜ்ஞரான ஸ்ரீராமபிரான் மகுடாபிஷேக மஹோத்ஸவம் கண்டருளிப் பின்னர், தருமநெறி தவறாது இராஜ்ய பரிபாலனம் செய்தும் ஒழிந்த வேளைகளில் வைதேஹியுடன்கூடி உத்தியான வனத்திற்குச் சென்று நாடோறும் விரோதமாக பொழுதுபோக்கி யும் வந்தனர். ஸ்ரீராமபிரான் பிரதிதினம் முற்பகலில் ராஜாங்க சம் மந்தமான சகல காரியங்களையும் நீதிமுறை தவறாது நிறைவேற்றி அதன் பின்னர் அந்தப்புரஞ் சென்று பிராட்டியுடன் அகமகிழ்ந் திருப்பார். ஜானகி ரகுநாயகர்களுக்கு, இவ்விதமாகவே

“தசவர்ஷஸஹஸ்ராணி கதாநி ஸுமஹாத்மனோ: |”

(வா-ரா. உத்-தா. சரு. 42. சுலோ. 26.)

பதினாயிரமாண்டிகள் பெருமையாகச் சென்றன.

வா-ரா. உத்-கா. சரு. 42. சுலோ. 31, 32.

“அப்ரவிச்ச வராரோஹாம் ஸீதாம் ஸுரஸுதோபமாம் |
அபத்ய லாபோ வைதேஹி த்வய்யயம்.ஸமுபஸ்தித: ||
கிமிச்சஸி வராரோஹேகாம: கிம் க்ரியதாம் தவ |”

(இ-ள்) ஒருநாள் ஸ்ரீராமபிரான் ஜானகியை நோக்கி “ஹே! வைதேஹி! நீ கர்ப்பந்தரித்திருப்பது எனக்கு மிகவும் களிப்பைத் தருகின்றது. இப்பொழுது நீ யாது விரும்புகின்றனை? நீ யாது வேண்டினும் அதனை யான் நிறைவேற்றுவேன்” எனக் கூறினார்.

அதற்குப்பிராட்டி, கங்கைக்கரையிலுள்ள மிகப்பரிசுத்தமான தபோவனங்களுக்குச் சென்று, அங்கு, மகரிஷிகளுடைய பாத மூலத்திற் சிலநாள் பணிவிடை செய்து ஆனந்தமனுபவிக்க வேணுமென்ற ஆசையிருப்பதாகத் தெரிவித்தாள்.

அந்த சமயம் ஸ்ரீராமபிரான் சீதாபிராட்டியை இராவண கிரஹத்திலிருந்து அழைத்து வந்ததைப்பற்றி சிஸர் அபவாதம் சொல்வதாகக்கேட்டு, பிராட்டி கருதியிருந்த காரணத்தையே வியாஜமாகக்கொண்டு, அவளையழைத்துக்கொண்டு போய் கங்காநதி தீரத்தில் வான்மீக முனிவராச்சிரமத்தருகே விட்டுவிடுமாறு, இளைய பெருமானுக்கு நியமித்தருளினார்.

சீதாபிராட்டி தனியே புலம்பித்தவிப்பதைரிஷிகுமாரர்களால் கேள்வியுற்ற வான்மீகமுனிவர் உடனே அவ்விடம் சென்று, பிராட்டியைச்சமாதானப்படுத்தி தமது ஆச்சிரமத்திற்கு அழைத்துவந்து அங்குள்ள ரிஷிபத்தினிகளிடம் ஒப்புவித்து அவளைக் கருத்துடனே காத்துவருமாறு கட்டளையிட்டனர்.

யமுனாநீரவாஸிகளான முனிவர்கள்முலமாக மதுவின் மகிமையையும், அவனது மகன் லவணசுரனது வரலாற்றையும் கேட்டு ஸ்ரீராமபிரான், லவணசுரனை வதைக்குமாறும் அவனது நகரத்திலேயே யிருந்து ராஜ்யபரிபாலனஞ் செய்துவருமாறும் சத்ருக்களுக்கு நியமித்தருளினார். லவணசுரனுடன் போர்புரிவதற்காக அயோத்தியிலிருந்து புறப்பட்டு மூன்றாம் நாள், சத்ருக்கனர், வான்மீக ஆச்சிரமத்தில் தங்கினார்.

வா-ரா. உத்-கா. சரு. 66. சுலோ. 1.

“யாமேவ ராத்ரிம் சத்ருக்ன: பர்ணசாலாம் ஸமாவிசத் |
தாமேவ ராத்ரிம் ஸீதாபி ப்ரஸுதா தாரகத்வயம் ||”

(இ-ள்) சத்ருக்ன ஆழ்வார், என்றையத்தினம் இராத்திரி வான்மீக முனிவரது ஆச்சிரமத்திலே பர்ணசாலையில் படுத்திருந் தனரோ, அன்றையதினம் இராத்திரி ஸீதாபிராட்டியார் இரண்டு குமாரர்களைப்பெற்றனர்.

இந்த ஆதாரங்களினால் ஸ்ரீ இராமபிரானுடைய பட்டாபிஷேகானந்தரம், பதினாயிரம் வர்ஷங்கள் கழிந்தபின்னரே, குசலவர் ஜநம் என ஏற்படுகிறது.

வா-ரா. பால-கா. சரு. 4. சுலோ. 1, 2.

“பராப்த ராஜ்யஸ்ய ராமஸ்ய வால்மீகிர் பகவான் ரிஷி: |
சகார சரிதம் க்ருத்ஸனம் விசித்ர பதமாத்மவான் ||
சதுர்விம்சத்ஸஹஸ்ராணி ச்லோகாநாமுக்தவான்ரிஷி: |
ததாஸர்க்கசதான்பஞ்ச ஷ்ட்காண்டானி ததோத்தரம் ||”

(இ-ள்) ஸ்ரீராமபிரான் இராஜ்ய பரிபாலனம் செய்துகொண்டிருக்கும் காலத்தில், வான்மீகமுனிவர் இருபத்தினாலாயிரம் சுலோகங்களும் பிந்தூறு சருக்கங்களும், ஆறு காண்டங்களும், உத்தர காண்டமும் செய்தருளினார்.

“மானிஷாத” என்று ஆரம்பிக்கும் சுலோகத்தினிடமாக வான்மீக முனிவர்க்குற்ற சந்தேகத்தை, (தமஸா நதிக்கரையில்) ப்ரஹ்மதேவர் வந்து நிவர்த்தி செய்து வரங்கள் அளித்து அந்தர்த் தானமான பின்பு.

வா-ரா. பால-கா. சரு. 2. சுலோ. 39.

“தத: ஸசிஷ்யோ வால்மீகிர்முநிர் விஸ்மய மாயபௌ
தஸ்ய சிஷ்யாஸ்தத: ஸர்வே ஜகு: ஸ்லோகமிம்புன: ||”
முஹர் முஹ: ப்ரியமான: ப்ராஹ்மஸ்ச ப்ருசவிஸ்மிதா:

(இ-ள்) வான்மீக முனிவர், தம்முடைய சிஷ்யர்களுடனே கூட அதிக ஆச்சரியத்தையடைந்தார். அந்த சுலோகத்தை அவருடைய சிஷ்யர்களெல்லோரும் மிகுந்த பிரியத்துடனும். ஆச்சரியத்துடனும், அடிக்கடி ஒருவரோடொருவர் சொல்லிக்கொண்டு பாடிக்கழித்தனர்.

மேலேகண்ட சலோகத்தில்-சிஷ்யா:- என்று பஞ்சவசனமாகக் கண்டிருப்பதற்கு, கோவிந்த ராஜீய வ்யாக்யானத்தில் தனது ஆச்சிரமத்திலுள்ள, குசலவர், பாத்துவாஜர் என்று வ்யாக்யானம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

இதனால் குசலவர்கள், ஜனித்து தக்க வயது அடைந்த பின்னரே, இராமாயண கிரந்தம் செய்யப்பட்டதாக ஏற்படுகின்றது.

சத்ருக்ஷ ஆழ்வான், லக்ஷணஸ்ரீ சம்ஹித்து மதுராபுரியை ஸ்தாபித்தபின்

“ததோத்வாதசமே வர்ஷே சத்ருக்ஷே ராமபானிதாம் |
அயோத்யாம் சக்ரமே கந்துமல்பப்ருத்ய பலாநுக:”

(வா-ரா. உத்-கா. சரு. 7. சலோ. 1.)

(இ-ள்) பன்னிரண்டாவது வருஷத்தில் சத்ருக்ஷாழ்வான் ஸ்ரீராமனைச் செவிக்கக்காதல்கொண்டு சொற்ப பரிவாரங்களுடன் அயோத்தியைக் குறித்துப்புறப்பட்டனர்.

வழியில் 7, 8 நாள் தங்கி வான்மீகாச்சிரமமடைந்து, அம் முனிவர் அளித்த அர்க்கிய பாத்தியாதி அதிதி பூஜைகளைப்பெற்று, அன்றிராத்திரி அவ்வாச்சிரமத்திலேயே சயனித்திருந்தனர்.

வா-ரா. உத்-கா. சரு. 71. சலோ. 14, 15, 16.

“ஸபுத்தவாந் நரஸ்ரேஷ்டோ கீதமாதூர்ய முத்தமம் |
சுச்ராவ ராமசரிதம் தஸ்மின்காலே யதாக்குதம் |
தம்த்ரீஸ்ய ஸமாயுக்தம் த்ரிஸ்தான கரணந்விதம் |
ஸமஸ்க்ருதம் லக்ஷணோபேதம் ஸமதால ஸமந்விதம் |
சுச்ராவ ராமசரிதம் தஸ்மின்காலே புராக்ருதம் |

(இ-ள்) சத்ருக்ஷாழ்வான் வான்மீகாச்சிரமத்தில் விருந்தமுது செய்தவளவில், ஸமீபத்தில் அதிமதூரமான ஸங்கீதமொன்று க்கட்டது. ஸ்ரீராம சரிதமானது ஸம்ஸ்க்ருத பாஷையில் இசையொத்த தாள ஸங்களுடனே, யாழிலிட்டு, சலக்ஷணமாக மறைவிலே பாடப்பட்டது. அதனைச்செவியுற்றவளவில், சத்ருக்ஷாழ்வானுக்கு முன்னடந்த ஸ்ரீராம சரித்திரம் மூப்படி தமது கண்ணெதிரில் நடப்பதுபோல தோன்றியது.

வான்மீக முனிவர் தாமுண்டுபண்ணிய இராமாயண மஹா காவியத்தைகுசலவருக்கு உபதேசித்தருளினபோது, அவர்களுக்கு வயது பன்னிரண்டு என ஏற்படுகின்றது.

ஸ்ரீராமபிரான் அச்வமேத யாகஞ்செய்யத் தீர்மானித்து கோமதி நதி தீரத்தில் யாகசாலை நிருமித்து வருகிறவர்களுக்கு விடுதிகள் அமைத்து, ஸகல பதார்த்தங்களும் அங்கே சித்தப்படுத்தவும், வானரர், ராக்ஷஸர் முதலான யாவரையும் அவ்வேள்விக் கு வரவழைக்கும்படிக்கும் தம்பிமார்களுக்கு நியமித்தருளியும்,

வா-ரா. உத்-கா. சரு. 91. சுலோ. 24, 25.

“மம மாத்நஸ்ததாஸர்வா: குமாராம்க: புராணிச |
காம்சநீம் மம பத்நீம்ச திக்ஷயாம்ஜ்ஞாம்ஸ்ச கர்மணி ||
அக்ரதோ பரத: க்ருத்வாகச்சாத்வக்ரே மஹாயசா: |”

(இ-ள்) “நமது மாதாக்களையும், பரதன் முதலியோர்களுடைய அந்தப்புர ஸ்திரீகளையும், ஸீதைக்குப்பிரதியாக நிருமித்து வைத்திருக்கின்ற சுவர்ண ஸீதையையும் யாகஞ்செய்யும் முறைகளை நன்குணர்ந்த பிராம்மணர்களையும், முன்னிட்டிக்கொண்டு, புரதன் முன்னாலே செல்லக்கடவன்” எனவும் நியமித்தருளினர்.

இதனால் வீதாப்பிராட்டி வான்மீகாச்சிரமத்திலிருக்கும்பொழுது யாகம் ஆரம்பிக்கப்பட்டதாக வாகின்றது.

வா-ரா. உத்-கா. சரு. 93. சுலோ. 1.

“வர்தமானே ததாபூதேயஜ்ஞேச ப்ரமர்த்தபுதே |
ஸசிஷ்ய ஆஜகாமாச வாலமீகிர் பகவான் ரிஷி: ||”

(இ-ள்) “இவ்வாறு மகாவைபலத்துடனே நடக்கும் அற்புதமான அச்வமேத யாகத்துக்கு வான்மீக முனிவரும் தமது சீஷர்களுடனே எழுந்தருளினர்.”

வான்மீகமுனிவர் தாம் கற்பித்த இராமாயணத்தை, முனிவர்கள் வாஸஸ்தானங்களிலும், பிராம்மணர்கள் இறங்கியிருக்குமிடங்களிலும், ராஜமார்க்கங்களிலும், அச்வமேதயாகம் நடக்குமிடத்தல் ஸ்ரீராமபிரான் சன்னதியிலும், பாடிக்கொண்டு போகும்படி தமது சிஷ்யர்களான குசலவர்களுக்குக் கட்டளையிட்டனர். அவ்விருவரும் முனிவர் மொழிந்தவண்ணம், இராமாயணத்தை கான்ம் செய்துகொண்டு சென்றனர்.

வா-ரா. உத்-கா, சரு. 94. சுலோ. 2.

“தாம் ஸகச்சாவகாகுத்ஸ்த: பூர்வாசார்ய விரிர்மிதாம் |
அபூர்வாம் பாட்யஜாதிம்ச கேயேன ஸமலம்க்ருதாம் ||
ப்ரமாணீர் பகுபிர்பத்தாம் தந்த்ரீஸ்ய ஸமந்விதாம் |
பாலாப்யம் சாகவ: ஸ்ருத்வா கௌதுஹலபரோபவத் ||”

(இ-ள்) “இரண்டு பாலதர்கள் வினை மீட்டிக்கொண்டு ஒத்த குரலினாய் சலக்ஷணமாக தம்மாசிரியர்கற்பித்த இராமாயணத்தை இன்பமாய்ப்பாடிக்கொண்டிருவதை ஸ்ரீ ராகவன் திருச்செவி சார்த்தி இஃது அபூர்வமாயும், அற்புதமாயுமிருக்கின்றதே யென வியந்து களிப்படைந்தனர்.”

அனந்தரம் அந்தக்காவியத்தின் வரலாற்றையும், அதை இயற்றியவர் வான்மீக முனிவரென்பதையும் அச்சிறுவர்கள் மூலமாக ஸ்ரீராகவன் தெரிந்துகொண்டனர்.

வா-ரா. உத்-கா, சரு. 95. சுலோ. 1.

“ராமோ பஹுன்யஹான்யேவ தக்கீதம் பரமம் சுபம் |
சக்சராவமுனிப: ஸார்த்தம் பார்த்திவை: ஸஹவான்ரை: ||”

(இ-ள்) ஸ்ரீராகவன் நான்தோறும் பல முனிவர்களும், அரசர்களும் புடைசூழச் சபையினடுவே முனிகுமாரர்களை வரவழைத்து மிகச்சிறந்ததும், சுபமுமான அவர்களது சங்கீதத்தைச்செவிசார்த்திக் களிகூர்ந்தனர்.

இந்த ஆதாரங்களினால் ஸ்ரீராமபிரான் அயோத்யாபுரிக்கு ராஜாவாக பட்டாபிஷேகம்செய்யப்பட்டு, பதினாயிரம் வருஷங்கள் தருமநெறிதவறாது அரசாட்சிசெய்துவந்தபின்சீதாப்பிராட்டிகர்ப்பமடைந்து வான்மீகமுனிவராச்சிரமத்தில் குசன், லவுன் என்னும் இரண்டு குமாரர்களைப்பெற்று, அக்குமாரர்களுக்கு வயது பன்னிரண்டு கிரம்பியபொழுது, வான்மீகமுனிவருக்கு நாரத மகரிஷியால் ஸ்ரீராமசரிதம் சங்கராஹமாக உபதேசிக்கப்பட்டு ப்ரஹ்மதேவரின் ஆக்ஞாப்ரகாரம் அம்முனிபுங்கவர் 24000 கிரந்தங்களடங்கிய ஸ்ரீஇராமாயணமென்னும் ஆதிகாவியத்தைச்செய்கருளி அதைத் தயது சீடர்களான குசலவர்களுக்கு உபதேசிக்க, அவர்களால் அந்த இராமாயணம் ஸ்ரீராமபிரானுடைய அஸ்வமேத மகாமண்டபத்தில் முனிவர், அரசர், வானார் முதலியோர் சேர்ந்துள்ளசபையில் ஸ்ரீராமபிரான் சன்னதியில் தாளையத்துக்கிணங்க கானம் செய்து ஆரங்கேற்றப்பட்டு சபையோர்களால் மிகுந்த சந்தோஷத்துடன் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டதாக நிச்சயிக்கப்படுகிறது.

புருமத் ராமாயணத்தில் வர்ணிக்கப்பட்டிருக்கும் தருமங்கள்.

முதலாவது குருசிஷ்ய தருமம்.

I. குருசிஷ்ய லக்ஷணம்:—

† “தப:ஸ்வாத்யாயநிதம் தப:ஸ்வி வாக்விதாம் வாம் /
நாரதம் பரிபிரக்ச வர்ஸீகீ முநிபுங்கவம் ||”

“தபசு, வேதவேதாந்தங்கள் இவைகளைப் பூர்ணமாக அடைந்தவரும், உபதேசிப்பவர்களுக்குள் மேலானவரும், முனி ஸ்ரேஷ்டரும் நாரதமஹர்ஷியை, தவத்தோடுகூடிய வானமீக முனிவர் தெண்டம் ஸமர்ப்பித்த வினாவினர்.”

இது இராமாயணத்தின் முதல் சுலோகம். இதனால் குருசிஷ்ய லக்ஷணம் சொல்லப்பட்டதாகிறது.

எவ்விதமெனில்- ஆசார்யலக்ஷணம்.

(1) தபோநிதம்:— தவத்தைப் பூரணமாக அடைந்தவர், என்ற தினால் அவர் சர்வசத்திவாய்ந்தவர் என்பது ஸூசகம்.

“யத்துஸ்தரம் யத்தராபம் யத்தூர்கம் யச்சதுஷ்கரம் /
தக்ஷணம் தபஸாஸாத்யம் தபோஹி துதித்ரமம் ||”

“எது கட்சுமூடியாததோ, எது பெற்றமூடியாததோ, எது செய்ய முடியாததோ அநெல்லாம் தவத்தால் சாதிக்கமுடியும். ஆகையால் தவத்தை வெவ்வுரிது.”

“வேண்டிய வேண்டியாக் கெய்தலாற் செய்தவ மீண்டு மூயல்படும்.”

“கூற்றல் குதித்தலும் கைகூடு நோற்றலி னாற்ற லலைப்பட்டவர்க்கு.” (தறள்)

என்ற ஆசாரங்கள் நோக்கத்தக்கன.

(2) ஸ்வாத்யாய நிதம்:— வேதவேதாந்தங்களைப் பூர்ணமாக அடைந்தவர், என்றதினால் நாரதர் சொல்லுதெல்லாம் தருமத்தோடு பொருந்திய ஸத்திய வசனம் என்பது ஸூசகம்.

(3) வாக்கிவீதம்வரம்:— உபதேசிப்பவர்களுக்குள் மேலானவர், என்றதினால் சிறந்த போதனாசத்திவாய்ந்தவரெனவும், வ்யாகரணம் முதலான ஸகல சாஸ்திரங்களுக்கும் நன்றாயறிந்தவரெனவும் பொருள்படும்.

(4) முனிபுங்கவம்:— முனிஸ்ரோஷ்டர், என்றதினால் இந்திரிய நிக்கிரகமுன்னவர் என்பதும், பகவத்யானத்தோடு கூடியவரென்பதும், திரிகால வர்த்தமானங்களை அறியக்கூடியவரென்பதும், ஸதா ஜபரரென்பதும், ஸூசகம்.

(5) நாரதம்:— நாரத மஹரிஷியை, என்றதினால் நாரம் - ஜ்ஞானம், அதைக் கொடுக்கக்கூடியவர் என்பதும், நாரம் - அஜ்ஞானம், அதை நிவர்த்திசெய்யக்கூடியவரென்பதும், த்ரிலோக ஸஞ்சாரியானபடியால், மூன்று லோகத்திலுள்ள வர்த்தமானங்களை யறிபவரென்பதும், பிரம்ம புத்திரரானபடியால், உத்தம் குலத்தைச் சேர்ந்தவரென்பதும், ஸூசகம். ஆகவே இந்த ஐந்துபதங்களினால், ஆசார்யன் பூர்ணமான தபஸையுடையவராகவும், வேதவேதாந்தங்களையும் வ்யாகரணம் முதலான ஸகலஸாஸ்திரங்களுயுமுணர்ந்தவராகவும், பகவத்பக்தியுடன் அநவரத ஜபபரராகவும், சிவ்யனுடைய அஜ்ஞானத்தைப்போக்கி, ஜ்ஞானத்தைக்கொடுத்துப் பரமாத்மஸ்வரூபத்தை உபதேசிக்குவல்லவராகவும், ஜிதேந்த்ரியராகவும், உத்தம் குலத்தவராகவியுருக்கவேணுமென்று ஆசார்ய லக்ஷணம் சொல்லப்பட்டதாயிற்று.

“குரபத்தஸ்த்வந்தகாரஸ்யாத் ருகாஸ்தத் நிவர்தக: |

அந்தகார நிரோதித்தவாத் குருரித்யபிதிபதே” ||

“ஆ, என்பது அஜ்ஞானத்தையும், ருகா, என்பது அதன் நிவர்த்தியையும் சொல்லுகிறபடியால் மனதின் கண்ணுள்ள அஜ்ஞானமாகிற விருளை நீக்கி மெய்ஞ்ஞானமாகிற பிரகாசத்தைத்தருவதால் துருவேனச் சாற்றப் படுகின்றனர்.

“குலனருந் தெய்வங்கொன்னை மேன்மை
கலைபயில் தெளிவு கட்டுரை வண்மை
நிலமலை நிறைகோல் மலர் நிகர் மாட்சியும்
உலகியலறிவோ டியர்குண மினையவும்
அமைபவன் துலுரையாசிரியன்னை.”

என்ற நன்னூல் இங்கு நோக்கத்தக்கது.

சிவ்யஸக்ஷணம்:— (1) தபஸ்வி:— என்றதினால் பகவத் சொரூபத்தையறிய ஆவல்கொண்டவரென்பதும், பலவீரதங்களை யனுஷ்டித்தவரென்பதும், ஸமதமாதிஸ்பத்திகளை யடைந்தவரென்பதும், ஜீவகாருண்யமுடையவரென்பதும் களங்கமற்ற இருதயமுடையவரென்பதும் ஸூசகம்.

“உற்றநோய் நோன்றலுயிர்க்குறுகண் செய்யாமே.”

யற்றே தவத்திற்குந்.”

(குறள்)

(2) பரிபராசை:— என்றகினால், விதிவதுபஸந்த: , என்பது பொருள். அதாவது, உபதேசம்பெற்றுக்கொள்ள, குருவைத்தேடிப்போய், தண்டம் ஸமர்ப்பித்து, விதிப்பிரகாரம் கேட்கவேண்டிமென்பது.

† “தத்வித்தி ப்ராணிபாதேந பரிப்ராசேந ஸேவயா |
உபதேக்யந்தி தே ஜ்ஞாநம் ஜ்ஞாநிஃ தத்வதர்ஸிந : ||”

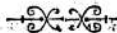
“அந்த ஆத்மஜ்ஞானத்தை. குருவைத்தேடிப்போய், தண்டம் ஸமர்ப்பித்து, விதிப்பிரகாரமான கேள்வியினாலும், ஸாஸ்ரணைவையினாலும் அறிந்துகொள்ளக்கடவாய். தத்வமறிந்த பண்டிதர்கள் உனக்கு ஜ்ஞானத்தை போதிப்பார்கள்.” என்று அர்ஜுனானை நோக்கியருளிச் செய்த ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானுடைய வசனம் இங்கு கவனிக்கத்தக்கது.

ஆகவே, தபஸ்வீ, பரிபராசை என்ற பதங்களினால் சிஷ்யபுலகந்ணம் சொல்லப்பட்டதாயிற்று.

“ஸத்புத்திஸஸாதுஸேவீ ஸமுசிதசரிதஸ் தத்வபோதாபிலாஜி |
ஸாஸ்ரணஷுஸ்த்யக்தமாந: ப்ராணிபதநபர்: பரஸ்நகாலபரீக்ஷ: ||
ஸ்ராதேதோதாதேதே நஸ்ஸுயஸ்ஸரணமுபகதஸ் ஸாஸ்தர விரோவாஸ
— சராஸி |
ஸரிவதய: ப்ராபத: யரீக்ஷகம் க்ருதவிதபிமதம் தத்வதஸ்ஸரிக்ஷணீய: ||”

“நற்புத்தியுடன் ஸாதுஸேவையுடையவனாகி” “நன்னடக்கையுடையவனும், உண்மைஞானத்தை அறிவதில் அபிஸாநைவையுடையவனும், பணிவிடைக்காரனும், மாணவமானமென்பதற்றவனும், ப்ராஸ்நகாலத்தை எதிர் பார்ப்பவனும், சரீர்தனும் அஸ்திரையயில்லாதவனும், சராணகதியடைந்தவனும், சாஸ்திரவிரோவாசமுடையவனும் சிஷ்யனாக அங்கீகரிக்கத்தகுந்தவன்” என்பது நோக்கத்தக்கது.

வால்மீகி பக்வான் ப்ருகு வம்சத்திலவதரித்தவர். இவர் (வால்மீகம்-புற்று) புற்றிலிருந்து வெளிவந்ததினால் வால்மீகி என்று பெயர். இவர்க்கு “ப்ராசேதஸி” (அதாவது வருணனுடைய புத்திரர்) என்னும் பெயருண்டு.

II. உபதேசக் கிரமம்:—

(1) வான்மீகமுனிவர் நாரதமஹரிஷியை நோக்கி—

“கோந்வஸ்யமிந்ஸாம்ப்ரதம்ஸீலாகே குணவாக் கச்சவீரீயவாக் |”

என ஆரம்பித்து,

“எததிச்சாம்யஹம் ஸ்ரோதும் பரம் கௌதுஹலம் ஹி மே |”

என்றபடி. “ஓ ஸ்வாமி! இவ்வுலகிலிக்காலத்தில், அனந்த கல்வியான குணங்களும், ஸௌபீல்யாதி குணங்களுமுடைய உத்தம புருஷன் யார்? என்பதை அடியேன் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன். தேவரீர் அடியேனுக்குக் கிருபைசெய்தருளவேண்டும்.” என்று பாலகாண்டம் சரு 1. சு 2 முதல் 5 சுலோகங்கள் முல்மாக ப்ரஸ்ரம் பண்ணினார். அதைக்கேட்டு நாரதமஹரிஷி மிகுந்த சந்தோஷமடைந்தவராய் (பால-கா. சரு 1. சு 8 முதல் 96) சுலோகங்களடங்கிய ஸ்ரீராமசரிதத்தைப் பூராவாகவும், ஸம்சுஷ் பமாகவும் வான்மீகமுனிவருக்கு உபதேசித்தருளினார்.

இதனால்— “தத்விஜ்ஞாநார்த்தம் ஸகருமேவாபிகச்சேத்”/ என்றபடி வேதாந்தார்த்தங்களை ஒரு குருவினிடத்தில் போய்க் கேட்டே அறியவேண்டுமென்ற தருமமும், “நாப்ருஷ்ட: கஸ்ய சித்ப்ருயாத் |” என்றபடி ஸிஷ்யன் கேட்காமலிருக்கும்போது குரு உபதேசஞ்செய்யலாகாதென்ற தருமமும் ஸூசிதம்.

(2) விஸ்வாமித்ரமஹரிஷி பாகஸம்ரக்ஷணர்த்தமாக ஸ்ரீராம லக்ஷ்மணர்களை அழைத்துக்கொண்டு, ஸரஸ்வதியின் தென்கரை யில் சேர்ந்தவுடன் மகரிஷி ஸ்ரீராமபிரானை நோக்கி—

§ “மந்த்ரக்ராமம் கீருஹாணத்வம் பலாமதிபலாம் ததா /
த்ரிஷுஸீலாகேஷுவா ராம ந பவேத் ஸத்ருஸாந்தவ ||
பிதாமஹஸுதே ஹ்யேதே வியே தேஜ:ஸமந்விதே /
ததாமி தவ காகுத்ஸ்த ஸத்ருஸாந்த்வம் ஷி தாரீமிக ||”

“ஸ்ரீராமா! பலை, அதிபலைபென்னும் மந்திரங்களை உபதே சிக்கின்றேன் பெற்றுக்கொள்க. மூன்று லோகங்களிலும் உனக்

குச்சரியாக ஒருவனுமாகமாட்டான். மிகுந்த புகர்ச்சம் பொருந்திய பிரஹ்மபுத்திரிகளான இம்மந்திரங்களை கிரஹிப்பதற்குத் தார்மிகனான நீயே தகுந்தவன். ஆகையால் உனக்கு உபதேசஞ் செய்கின்றேன்.” என்றுரைத்து உபதேசஞ்செய்தருளினர்.

¶ “நோக்கின்னவர்முக நோக்க நோக்குடைக்
கோக்கு மரமுகுறு நான்முகன்
ஆக்கிய விஞ்ஞானசுரீரண்டமவ்வுழி
உள்கின்னவையவ ருள்ளத்துள்ளினர்.”

என்ற கம்பராமாயணம் நோக்கத்தக்கது.

பின்னும் விஸ்வாமித்திரமுனிவர் ஸ்ரீராமபிரானைநோக்கி—

† “பரிதுஷ்டோஸ்மி பதாம் தெ ராஜபுத்ர மஹாயஸ: /
ப்ரீத்யா பாமயா யுக்தோ ததர்மயஸ்த்ராணி ஸர்வஸ: ||
தேவாஸூர கணாந்வாபி ஸகந்தர்வோரகாபி /
யைரமித்ராந் ப்ராஸஹயாஜௌ ஸுரீக்ருத்ய ஜயிஷ்யஸி ||”
“ஸ்திதஸ்து ப்ராஹ்முகோ பூத்வா ஸுசிர்முகிவாஸ்ததா /
ததௌ ராமாய ஸுப்ரீதோ மத்த்ரகராமமறுத்தமம் ||”

“சக்கரவர்த்தி திருக்குமாரரான ஸ்ரீராம! உன்னிடத்தில் யான் மிகுதியும் சந்தேதாஷ்முடையவனானேன். உனக்கு மக்கள முண்டாகட்டும். யான் அறிந்ததான் எல்லா அஸ்த்திர ஸஸ்த் திர மந்திரங்களையும் உனக்கு உபதேசிக்கின்றேன். அதனால் தேவாஸூர கந்தருவாதி கணங்களை யுத்தத்தில் வர்ப்பஞ்செய்து ஜெயிப்பாய்.” என அருளிச்செய்து முனிவர் கிழக்குமுகமாயிருந்து மிக்கப்பிரீதியுடன் கூடி அஸ்த்திர ஸஸ்த் திரங்களின் மந்திரங்கள் யாவற்றையும் ஸ்ரீராமபிரானுக்கு உபதேசஞ்செய்தருளினர்.

மறுபடியும் விஸ்வாமித்திரமுனிவர் ஸ்ரீராமபிரானைநோக்கி—

○ “க்ருஸாஸ்வதநயாந்ராம ப்ராஸ்வராந்காமரூபிண: /
ப்ரதிச்ச மம பத்ரம் தெ பாத்யபூதேஸி ராகவ ||”

¶ கம்-ரா. பா-கா. தாடகை 18.

† வா-ரா. பா-கா. சரு 27. சு 2, 3, 21.

○ ஷை சரு 28. சு 10.

“ஸ்ரீராமா! கிருபாஸ்பபுத்திரர்களும் பிரகாசத்தோடுகடியவர்களும் காமநுபிகளுமான உபஸம்ஹாரம் மந்திரங்களையெல்லாம் உனக்கு உபதேசஞ்செய்கின்றேன்பெற்றுக்கொள், உனக்குக்ஷேமமுண்டாகும். இவைகளைப் பெற்றுக்கொள்வதற்கு நீயே தகுதியுடையவன்.” என அருளிச்செய்து அம் மந்திரங்களையும் உபதேசஞ்செய்தருளினர்.

இதனால் ஆசார்யன் தகுந்த சீடனுக்கே உபதேசம்செய்ய வேண்டுமென்பது ஸூசிதம்.

§ (3) “சொல்லொக்குங் கடியவேகச் சுடுசரங் கரியசெம்மல்
அல்லொக்கும் நிறத்தினுன்மேல் விடுதலும் வயிர்க்குன்றக்
கல்லொக்குங் கொஞ்சிற்றங் காதப்புறங்கழன்று கல்லரப்
புல்லரீக்த நல்லோர் சொன்ன பொருளைப் போயிற்
றன்றே.”

“தாடகையின்பேரில் பிரயோகித்த ராமபாணமானது கல்லைப்போன்ற கடினமான ஆவன் மரீர்பில் வைத்துத் தங்கியிராமல், ஊடுருவிப் பின்புறஞ்சென்று, கல்வியறிவடையாத மூடர்களுக்கு ஞானவான்கள் உபதேசித்த தத்துவம்போலப் போயிற்று.” என்று கம்பராமாயணத்தாலும்,

‡ “அறிவிலாதவர்கறிவான சொல்லு வராவரால்
இறுதியெய்துவாரென்னுமதின்றுகை கண்டேநீம்.”

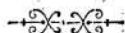
என, குபேரன் தனது ப்ரிஜனங்களின் முன்னிலையில் கூறிப் பிருப்பதாலும்,

மூடர்களுக்கு (அபக்துவருக்கு) உபதேசஞ்செய்யலாகாதென்பது ஸூசிதம்.

குறிப்பு:— ஸ்ரீராமபிரான் கேட்காமலிருக்கும்பொழுது விஸ்வாமித்திர முனிவர் தாமாகவே முதலில் மந்திரம் உபதேசித்தது உசிதமோவெனில்,

“தன்மக னாசான், மகனே மன்மகன்
பொருள்நனி கொடுப்போன் வழிபடுவோனே
உரைகோணாளுக்கு உரைப்பது ஞானே,” (நன்னூல்)

என்றபடி, ஸ்ரீராமபிரான், சக்கரவர்த்தி திருமகனாகவும், வழிபாடு செய்பவனாகவும், சிறந்த மேதாவியாகவும் இருந்ததினால், முனிவர் உபதேசித்தது உசிதமேயாம்.

III. தருதலவாசம்.

†. “ஸம்யக் வித்தியாவாத ஸ்தாத: யதாவத் ஸங்கவேதவித்//”

“(ஸ்ரீராமபிரான்) குருகுலவாஸஞ்செய்து பிரஹ்மசாரி விரதத்தை ஒழுங்காக அனுஷ்டித்து ஸகலவிதங்கனையும் சாஸ்திரங்கனையும் விதிப்பிரகாரம் அத்யயனம்செய்தும் விரதங்களை ஒழுங்காய் அனுஷ்டித்தும் குருதகஷிணைகொடுத்து ஸமாவர்த்தனம்செய்துகொண்டவர், ஸகல வேதார்த்தங்களின் தத்துவங்களை நன்றாயறிந்தவர்.

¶ “குரு காரியாணி ஸர்வாணி நியுஜ்ய துரிகரத்மஜே //”

“விஸ்வாமித்திரமுனிவருக்கு ஸ்ரீராமபிரான் குருசுஸ்ரூஷைகள் யாவற்றையும் நன்றாய்ச் செய்தனர்.

இவைகளினால் எல்லோரும் குருகுலவாஸஞ்செய்து குருவுக்குப் பணிவிடைகள்செய்து ஸகலவிததைகளையும் கற்றும் வீரதங்கனையனுஷ்டித்தும் பின்பு குருதகஷிணையளித்து குருவின் அனுமதியின்பேரில் ஸமாவர்த்தனம் செய்துகொள்ளவேண்டுமென்பது ஸூசிதம்.

பிரமாணங்கள்:— ஸித்திலாகிபதியான ஜனகர் சுகப்ரஹ்மரிஷியை நோக்கி—

“ஐயா! பிரம்மணனானே ஜன்மம்தொடங்கி எதுசெய்யுத்தக்கதோ அதைக்கேளும், உபயனஞ்செய்யப்பட்டு வேதத்தில் பற்றுதலுடையவனாகியிருக்கவேண்டும். பிரம்மணரே! தவத்தோடும் குருசுஸ்ரூஷையோடும், பிரம்மசரியத்தோடும் தேவதைகளுடைய கடனும், ரிஷிகளுடைய கடனும் தீர்த்தவனும், அஸூரியில்லாதவனும், நியமமுடையவனுமாயிருந்து வேதங்களை அத்யயனஞ்செய்து குருவுக்கு தகஷிணைகொடுத்து விட்டு (அவருடைய) அனுமதிபெற்று க்ஷேணீந்தி பிறகு ஸமாவர்த்தனம் செய்யவேண்டும்.” என உபதேசித்தனர்(சாந்திபுருஷம்-மொழிபெயர்ப்பு.)

“ஸ்ரவேஷாம் உபந்யச ப்ரப்ருத்யாசாரிய குலேவாஸ: |

ஸ்ரவேஷாமதூத் ஸர்கோவித்யாயா: ||” (ஆபஸ்தம்பர்)

† வா-ரா. அ-கா. சரு 1. சு 20. ¶ வா-ரா. பா-கா. சரு 22. சு. 23.

குறிப்பு:— முற்காலத்தில் துவீஜர்கள் தங்கள் புத்திரர்களுக்கு உபந்யஸ்துசெய்தவுடன் அவர்களை குருவினிடம் கல்விகற்கும்படி விட்டு விடுவார்கள். அரசர்கள் குருமார்களுக்குப் போஜனங்களுக்கு வேண்டிய எல்லா பதார்த்தங்களையும் கொடுத்து ஆதரித்து வந்ததினால் அவர்கள் சீடர்களிடத்தில் பொருளை எதிர்பார்க்கவில்லை.” பைசுடி சாஹாஸு ப்ரசுதே | ” என்றபடி பிரஹ்மசாரிகள் அவசியம் பிரதிதினம் பிசுடி யெடுக்கவேண்டுமென்பது விதியாகையால், வித்தியார்த்திகள் பிசுடான் னத்தைப் புஜித்துக்கொண்டு, சிறிதும் கவலையின்றி குருவின் சுபாருகைகளைக் குறைவுதவீன்றிச் செய்து வித்தைகளை துடைந்துவந்தார்கள். ஸதா குருவின் ஸன்னிதானத்திலேயே இருக்கவேண்டியிருந்ததினால் வித்தியார்த்திகளுக்கு உலகவியாபாரத்தில் மனதைச் செலுத்தவாவது ஊர்வம்புகளைக்கேட்கவாவது அவகாசம் ஏற்படமாட்டாது. குருபணி விடைகளைச் செய்வதிலும் வித்தைகளை கற்றுக்கொள்வதிலுமே அவர்கள் காலத்தைக் கழிப்பார்கள். இவ்வாறு குருஸன்னிதியில் வலிப்பதற்கு குருகுலவாஸமென்று பெயர். வித்தைகள் கற்றுமுடிந்தபின், குருவுக்கு குருதக்ஷிணையளித்துவிட்டு, அவருடைய அனுமதியின்பேரில் ஸமாவர்த்தனம்செய்துகொள்ளுவார்கள்.

(உதாரணம்):—(1)பலராமரும் ஸ்ரீகிருஷ்ணரவர்களும் கர்காசாரியரால் உபந்யஸ்துசெய்யிக்கப்பட்டார்கள். யின்பு

† “அதோ குருகுல வாஸமிச்சந்தாவுபஜகமது: |
காப்யம் ஸாந்திபகிம் நாம ஹயவந்திபுரவாவரிசம் ||”
யதோபஸாத்ய தென தாந்தென குரென வருத்திமிநிந்திதாம் |
க்ராஹயந்தாவுபேதென ஸம் பக்த்யா தேவமிவாத்தருதென ||”
அஹோராத்ராப்சது:ஷஷ்ட்யா ஸம்யத்தென தாவதி: கலா: |
குருதக்ஷிணயாசார்யம் சந்தயாமாஸ துர்க்ருப ||”

“அவர்கள் காசிதேசத்தில் அவந்தியென்னும் பட்டணத்தில் வலிக்கும் ஸாந்திபனியென்பவரிடம் சென்று, வணங்கி, அவரை ஆசார்யனாக விதிப்படி அடைந்து தேவனைப்போல் பாலித்து குருசுபாருகைசெய்தனர். அவர்கள் அறுபத்துநான்கு நாட்களில் அறுபத்துநான்குலகளையும் அப்யஸித்தார்கள். பின்பு அவர்கள் ஆசார்யனைநோக்கி நான்கு தங்களுக்குருதக்ஷிணையாக எதனைக்கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டார்கள்.”

† ஸ்ரீபாகவதம். ஸ் 10. அத் 45. சு 31, 32, 36.

அதற்கு குருவானவர்,

† “ மடலாட்டு வண்டுததை பூத்தொடை மாதசொற்றூங்
குடலாட்ட மெய்தித்தனர் பாம்பினதுச்சிமேனின்
மடலாட்டு வந்தமழை வண்ணனை நோக்கியுண்ணேன்
கடலாட்டின்மைந்தன் கழிந்தான்றனைத் தம்மினென்றுள். ”

என்றபடி, பிரபாஸநீஷத்திரத்தில் சமுத்திரத்தில் விழுந்து
மரணமடைந்துபோன தமது குழந்தையைத் திரும்பக்கொண்டு
வந்து கொடுக்கவேண்டுமென்று சொன்னார். அவர்களும் ஒப்
புக்கொண்டுபோய் ஸம்யம்மனியென்ற யமனுடைய பட்டணஞ்
சென்று யம்னை அழைத்தனர்.

† “ வெருவுற்ற கூற்றம் விரைவொடெதிர் வந்திறைஞ்சி
வரவுற்றதென்கொலென வேத்தலும் வந்தவண்ணம்
தெரிவுற்றதாக்கிச் சிறுவற்றாவொல்லீமீனா
தருவற்பணிந்து துமாரின்றிகொள்கவேன்றுள். ”

† “ குருபுத்ரமிஹாரீதம் நிஜகர்மநிபந்தகம் /
ஆநயஸ்வ மஹாராஜ மச்சாஸநபுரஸ்க்ருத: ||
ததேநீ தேநோபாநீதம் குருபுத்ரம் யதூத்தமௌ /
தத்வா ஸ்வதூவே பூயோ வ்ருணீஷ்வேதி தமூசது: || ”

யமனும் மிகுந்த பயத்துடன் வந்து வணங்கி ‘ அடியேனை
அழிந்த காரணம் யாது? ’ என்று கேட்க, தங்கன் குருவின்
புத்திரனைக் கொண்டுவந்து கொடுக்கும்படி கட்டளையிடவே யம
னும் அப்படியே செய்கிறேனென்று ஒப்புக்கொண்டு குரு புத்தி
ரனைக் கொடுக்க, இராமகிருஷ்ணர்கள் அப்புத்திரனையழைத்துக்
கொண்டு குருவினிடம் சென்று ஸம்ர்ப்பித்து வேறு என்ன
செய்யவேண்டுமென்று கேட்டார்கள். அதற்கு குரு,

† “ ஸம்யக்ஸம்பாதிதோ வத்ஸ பவத்ப்யாம் குருசிஷ்யாய: / ”

“ குழந்தைகளே ! உங்களால் குருசுபூருஷை நன்றாகச்
செய்யப்பட்டது. உங்களுக்குக் கீர்த்தியும் மேனமையுமூண்

† ஸூபாகவதம் சுந்தம் 10.

† ஸூபாகவதம் ஸ்ச 10. அத் 45. சு 45, 43, 48.

டாகட்டும். நீங்கள் கிரஹத்திற்குப் போகலாம்.” என்று அனுக்கிரஹித்தார். இராமகிருஷ்ணர்கள் ஆசார்யரிடம் விடை பெற்றுத் தமதிருப்பிடம் அடைந்தார்கள்.

“மாதவத்தோன் புத்திரன்போய் மறிகடல்வாய் மாண்டானே
ஒதுவித்த தக்கணையா வருவருவே கொடுத்தான்.” என்ற பெரியாழ்வார் திருமொழி இங்கு நோக்கத்தக்கது. இந்த பாகவத இதி ஹாஸமும்.

(2) “மஹாமேதாவியான சுகர்வேதங்களையும் வேதாங்கங்களையும் அவற்றின் பாஷ்யங்களையும் அறிந்தவராயிருந்தும், தருமத்தையனுசரித்துப் ப்ராஹஸ்பதியை உபாத்தியாயராக வரித்து அவரிடம் உபநிஷத்துக்களோடும் ஸூத்ரங்களோடும் கூடிய ஸகல வேதங்களையும் தருமசாஸ்திரங்களையும் முழுதும் அத்யயனஞ்செய்துவிட்டுத் குருவுக்குதகிணைகொடுத்து, ஸமாவர்த்தனமென்கிற வித்தையின் முடிவைச் செய்துகொண்டனர்.” என்ற சாந்திபருவமும்,

(3) “ஏகலைவனென்றேருகிராதன் முனியைத் தனியிறைஞ்சி
யிவனேவலின் வழா
ஞகலையடைந்து மிருபத்தியொடு நாடொறுமருச்சுணை
யொத்து வருவான்
மேகலைநெடுங்கடல்வளைந்ததாணிச்சுனொரு வில்லியென
வின்மையுடையான்
நாகலைநிறைந்து தருதகீக்ளை வலக்கையினில் வல்விரல்
வழங்கியுளனல்.”

என்றபடி, ஏகலைவன் என்னும் வேடன் துரோணரைப்போலப் பதுமை செய்துகொண்டு அதனிடத்தில், குரு பத்தியுடன்கூடி குருசூர் ஞானைச்செய்து வில்வித்தை யப்பயலித்துவந்து துரோணரின் விருப்ப பிரதாரம் அவருக்குத் தனது வலக்கைக் கட்டைவிரல் குருதகிணையாக அளித்தான். என்ற பாரதமும்,

(4) துரோணசாரியார் ஸ்ரிஷ்யர்களான கௌரவர்களையும் பாண்டவர்களையும் நோக்கி, “நீங்கள் பாஞ்சால ராஜாவாகிய துருபதனை யுத்தஞ் செய்து வென்று அவனைப் பிடித்துக்கொண்டுவந்து எனக்கு குருதகிணையாக அளிக்கக் கடவீர்கள்” எனக்கட்டலையிட்டனர். கௌரவர்கள் சென்று துருபதனிடம் தோற்றுவந்தபிறகு,

“தகப்படுஞ் சராசனத் தனஞ்சயன் கைவான்வரீஇ
யகப்படுந் தராதிபன் நன்றவில்லிணைஞன்
மிகப்படுந் தடங்கொடேர் மிசைப்பணித்து விசையுட
னகப்படுஞ்செயற்கைசெய்து குருவின்முன்னர் நணுகினான்.”

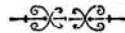
என்றபடி, அர்ஜுனன் துருபதனைவென்று அவனைப் பிடித்துத்
தேர்க்காலில்கட்டி துரோணரிடம் கொண்டுவந்தான். என்ற பாரதமும்
நோக்கத்தக்கன.

§ “கௌஸ்யாஸுப்ராஜா ராம பூர்வா ஸத்த்யா ப்ரவர்ததே /
உத்திஷ்ட நாராயிதால உர்த்வயம் தைவமாந்ஹிகம் ||”

“கௌஸ்யாதேவியின் திருக்குமாரனே! அருணேதயமா
கின்றது நித்தியகர்மானுஷ்டானங்கள் செய்யவேண்டுமாதலால்
எழுந்திருக்கக்கடவாய்.” என விஸ்வாமித்திரமுனிவர், இராம
லக்ஷ்மணர்களை திருப்பள்ளியுணர்த்தினர்.

“உத்திஷ்டேத் ப்ரதமம் சாஸ்ய சரமம் சைவ ஸம்விஸேத் /”

என்றபடி, ஆசார்யன் நித்திரையினின்று எழுந்திருக்கு
முன்னமே சீடன் எழுந்திருக்கவேண்டுமென்று சாஸ்திரமிருந்
தாலும், ஒருசமயம் சிரமத்தினால் சீடன் அயர்ந்து நித்திரைபோ
னால் ஆசார்யன் அவனை எழுப்பி நித்திய கர்மானுஷ்டானங்கள்
செய்யும்படி ஏவவேண்டுமென்ற தருமம் ஸூசிதம்.

IV. குருவுக்குச் செய்யும் உபசாரம்.

§ - (1) “ஸ்நாத்வா க்ருதோதகௌ வீரோ ஜேபது: பரமம்ஜபம் /
க்ருதாந்ஹிகௌ மஹாவீர்யௌ விஸ்வாமீதாம் தபோததம் ||
அபிவாத்யாபிஸம்ஹ்ருஷ்டௌ தமநாயோபதஸ்தது: ||”

“இராமலக்ஷ்மணர்கள் எழுந்திருந்து ஸ்நானசமன ஸந்த்
யோபாஸனாதி நித்தியகர்மங்களை முடித்துக்கொண்டு, சந்தோ
ஷத்துடன் விஸ்வாமித்திரமஹர்ஷியை வணங்கி அவருடன்
புறப்பட்டனர்.

இதனால் பிரதிதினம் காலையில் கர்மானுஷ்டானம் முடித்த
வுடன் குருவந்தனம்செய்யவேண்டுமென்பது ஸூசிதம்.

(2) ஸ்ரீராமபிரானுக்கு கியமந்தரிப்பிப்பதற்காக, வஸிஷ்ட மஹரிஷி ஸ்ரீராமபிரான் திருமாளிகைக்கு, சிறந்த தேர்மீதேறிக்கொண்டு எழுந்தருளி, மூன்று கோட்டைவாயல்களைக் கடந்து செல்லுகையில்,

¶ “தமாகதம் ரிஷிம் ராமஸ்த்வரநீவ ஸஸம்ப்ரம: /
ததோ அவதாரயாமாஸ பரிக்ருஷ்ய ரதாத்ஸ்வயம் ||”

○ “குருமாகதமாஜ்ஞரய ராமஸ்தூரிணம் கீருதாஜ்ஜல: /
ப்ரத்யுத்தம்ய நமஸ்கீருத்ய தண்டவத்பக்தீஸ்யத: ||”

என்றபடி “வஸிஷ்டர் வருகிறாரென்கிற செய்தியை ஸ்ரீராக வன் செவிசார்த்தி அஞ்சலிஹஸ்தராய் பக்தியுடன் விரைவாக எதிர்கொண்டு ரதத்திற்கு நேராகவந்து தானே அம்முனிவரைத் தேரினின்றும் கீழேயிறக்கி தண்டம்போல பூமியில் விழுந்து தண்டம் ஸமர்ப்பித்து நின்றனர்.

† ‘முனிவனுமுவகையுக் தானுமுந்துவான்
மனுகுலநாயகன் வாயன் முன்னினான்
அனையவன் வரவு கேட்டலங்கல் வீரனும்
இளிதெதிர்கொண்டு தன்னிருக்கை யெய்தினான்.

(கம்பராமாயணம்)

இதனால் குருவினுடைய வரவுதேரிந்தவுடன் எதிர்கொண்டு போயழைத்துவந்து, வந்தனாதியுபசாரம் செய்யவேண்டுமென்ற தருமம் குசிதம்.

—❧—

V. குருவைப் பூஜித்தல்.

(1) ஸ்ரீராமபிரான் பரதாழ்வாரை நோக்கி—

‡ “ஸகச்சித் ப்ராஹ்மணோ வித்வாத் தர்மந்தியோ மஹத்யதி: /
இக்ஷ்வாகூனா முபாத்யாபோ யத்ததா தாத பூஜ்யதே ||”

“தம்பி! மஹாஜ்ஞானியும் தருமவானும் இக்ஷ்வாகுவும் சத்திற்கு ஆசார்யனுமான ஸ்ரீவஸிஷ்ட பகவானை நீ நன்றாய் பூஜைசெய்துவருகின்றனாயா?” என, குரூலம் வினவியருளினார்.

¶ வா-ராஅ-கா. சரு 5. சு 6, 7. ○ அ-ரா. அ-கா. சரு 2. சு 18, 19.

† கம்-ரா. அ-கா மந்திரை 4. ‡ வா-ரா. அ-கா. சரு 100 சு 9.

(2) பரதகழ்வான் கோஷலையாரை நோக்கி—

☉ “தும்ஸ்சாப்யவஜ்ஜநந்து யஸ்யாயோ அநமதேகத: ||”

“தாயே! தேவரீர் திருக்குமாரர் வனவாஸம் எழுந்தருளியதை யாவனொருவன் அறிந்து சந்தோஷிக்கின்றானோ, அவன் குருவை அவமானம் செய்தவனடையும் பாபத்தையடையக் கடவன்” என, அருளிச்செய்தனர்.

இந்த இரண்டு ஆதாரங்களினால் ஆசார்யனை அவசியம் பூஜைசெய்யவேண்டுமென்பதும், அவமானஞ்செய்தவன் நர கத்தையடைவானென்பதும். ஸூசிதம்.

“குரவோ அர்சயிதவ்யாஸ்ச புராணம் தர்மமிச்சதா |
ஏந ப்ரீணத்யுபாத்தயாயஸ்தேநஸ்யாத்ப்ரஹ்ம பூஜிதம் ||”

“பழமையான தருமத்தை விரும்பியவன் குருக்களை பூஜித்து ஆரதிக்கவேண்டும். ஏதனால் உபாத்தியாயர் ப்ரீதியடைகிறாரோ, அதனால் பிரம்மத்தேவர் ப்ரீதியடைகிறார். (ரஹ்ம தருமம்.)

“குருணம் அவமானோ ஹி தை இத்யபிதீயதெ |
அதர்வாக்ரிலிஹ்யேஷா ஸ்ருதிரேஷா ஸநாதரீ ||”

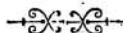
“குருவை அவமானஞ்செய்தால் குருவை வதம்செய்த பாபம் ஏற்படும். இந்த ஸ்ருதி அதர்வாலினாலும் அங்கிரலினாலும் கண்டறியப்பட்டிருக்கிறது.” என, கிருஷ்ணபகவான் அர்ஜுனனை நோக்கி (கர்ணபுருஷம்) அருளிச்செய்திருக்கின்றார்.

“பரீவாதாத் கரோபவதி ஸ்வாபைபவதி நிந்தக: |
பரிபோக்தா க்ரிமிர்பவதி கீடோபவதி மத்சரீ ||”

“குருவைப்பழித்த சீடன் கழுதையாகவும், நிந்தித்தவன் நாயாகவும், குருவின் பொருளையனுபவித்தவன் புழுதாகவும், குருவின் பெருமையைக்கண்டு பொருமைப்பட்டவன் வண்டாகவும் ஜனிக்கிறான்.

“ஆசார்யம் நித்விஜம்ஸ்சைவ துநம்ஸ்சைவ தப்ஸ்விநம் |
 மூரீம்ஸ்சாபி அவமந்யந்தே தே பவந்தி ஷிராக்ஷஸா: ||

என்றபடி, குருவை அவமதித்தவர் ராக்ஷஸனாகவும் ஆகிறார்.
 இவை நோக்கத்தக்கன.

VI. ஆசார்யன் நியமனப்படி அனுஷ்டித்தல்.

(1) விஸ்வாமித்திரமுனிவர் தசரதச்சக்கரவர்த்தியாரிடன் சென்று, தான் செய்யும் யாகஸம்ரக்ஷணர்த்தம் “நின் சிறுவர் நால்வரினுங் கரியசெம்மல் ஒருவனைத் தந்திதே” என, இராம பிராணையாசித்தனர். அவ்வார்த்தையைக் கேட்டவுடன் சக்கரவர்த்தியார், புத்திரவாத்ஸல்யத்தால் ‘இராமன் கிறியவன், யானே வந்து காக்கின்றேன்’ என்று சொன்னவுடன் கௌசிகர் பெருங்கோபங்கொள்ள, அதுகண்டு அருகிலிருந்த குலகுரு வாகிய வஸிஷ்டமஹரிஷி ‘இராமனை முனிவருடன் அனுப்புவது மிகவும் நல்லது. யோசனைசெய்யவேண்டாம்’ என ததரியம் சொல்லவே—

§ “துருவின் வாககங்கொண்டு கொற்றவன்
 திருவின் கேள்வனைக் கொணர்மின் சென்றென
 வருகவேன்றன னென்றலோடும் வந்
 தருகுசார்த்தன னறிவினும்புரான்”
 “வந்த நம்பியைத் தம்பிதன்னோடு
 முந்தை நான்மறை முனிகீதக் காட்டிநந்
 டந்தைநீ தன்த்தாயுநீ யீவர்க்
 கேந்தை தந்தனனியைந்த செய்கென்றன்.”

என்றபடி, அக்குருமொழிகொண்டு சக்கரவர்த்தியாரும் இராமபிராணை வரவழைத்து இலக்குமணனுடன் வந்து நின்ற அத்திருமகனை கௌசிகமுனிவர் சையில் ஒப்புவித்தனர்.

குலகுருவான வஸிஷ்டர் கட்டளையிட்டவுடன், தசரதச்சக் கரவர்த்தியார் தமக்கு பல்லாயிரம் ஆண்டுகளுக்குப்பின்னால் அஸ்வமேதயாகமும், புத்திரகாமேஷ்டியும் செய்ததின் பயனாகக்

கடைத்த ஜ்யேஷ்ட புத்திரனான் ஸ்ரீராமச்சந்திரனை விஸ்வா மித்ரமுனிவரிடம் ஒப்புவித்ததினால் மிக்க ப்ரேமாஸ்பதமான வஸ்துவாக இருந்தாலும் ஆசார்யன் நியமனமானால், அதைக் கொடுப்பதில் கொஞ்சமும் சங்கிக்கக்கூடாதேன்பது ஸூசிதம்.

(2) விஸ்வாமித்திரமுனிவர் ஸ்ரீராமபிரானுக்கு, தாடகா வனத்தின் வரலாறுமுழுதும் கூறிமுடித்து அவரைநோக்கி,

¶ “ஸ்வபாஹுபலமாபீர்த்ய ஜஹிமாம் துஷ்டசாரினீம் /
மந்த்யோகாதிமம் தேஸம் துரு நிஷ்கண்டகம் புந: ||”

“ஸ்ரீராமா! மிகவும் கெட்டநடத்தையுடைய இத்தாடகையைக் கொலைசெய்து இத்தேசத்தை உபத்திரவமற்றதாகச் செய்யக்கடவை, யான் உனக்குக் கட்டளையிடுகின்றேன். என்றருளிச்செய்து பின்னும் தாடகையின் வரலாறு யாவற்றையும் கூறி

† “ஏநாம் ராகவதுர்வருத்தாம் யகநீம் பரமதாருணம் /
கோப்ராலம்ணஹிநார்த்தாய ஜஹிதுஷ்ட பராகீமாம் ||”

“ஸ்ரீராமா! ஸாதுக்களுக்கு ஹிதம் செய்யும்பொருட்டு, கெட்டநடக்கையுடையவளும், குரூரஸ்வபாவமுடையவளுமீன இரத்ததாடகையை நீ ஸம்ஹரிக்கக்கடவை” எனக்கட்டளையிட்டனர். ஸ்ரீராமபிரானும்

‡ “தாமபதந்தீம் வேகேந விகீரந்தாமஸநீமீவ /
ஸரோஜோஸி விவ்யாத ஸ பபாத மமாரச ||”

இடிபோல ஸிம்ஹாதஞ்செய்துகொண்டு அதிவேகமாய் ஓடிவரும் தாடகையின் மார்பில் ஒருபாணத்தை விடுத்தனர். உடனே அவள் இறந்து பூமியில் விழுந்தனர்.

குறிப்பு:— பெண்கொலையானது மிகுந்த பாபமான செய்கையென தருமாஸ்திரத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் யுத்தகாண்டத்தில் இந்திரஜித்து மாயாஸூதையைச் சேதிக்க யத்தனித்தபொழுது ஹனுமார் இந்திரஜித்தை நோக்கி

¶ வா-ரா. பா-கா. சரு 24. சு 30. † வா-ரா. பா-கா. சரு 25. சு 16.

‡ வா-ரா. பா-கா. சரு 26. சு 28.

விஸ்வாமித்திரமுனிவர் ஸ்ரீராமபிரான்கோக்கி—

† “ந ஹி தெ ஸ்தீர்வதகீருதே கீருணு காரியா நபோத்தம் /
தஸ்மாதேதாம் கீருணுநீ த்யகீத்வா ஜஹி மகிசாஸநாத்நபு||”

○ “சுறினல்லறம் பார்த்திசைத் தேனிவட்
சிறிநின்றிது செப்புடின்றேன்லேன்
ஆநிநின்றதறனன்றாக்ஈயத்
கோறியென் றெதிரத்தணன் கூற்றான்.”

“ஹே, நாஸ்ரோஷ்டா! பெண்கொலை எப்படிச் செய்யலாமென்று
நீ கொஞ்சமும் வெறுப்புக்குள்ளாவேண்டியதில்லை. - இத்தீர்டிகையின்
மீது ஏனக்குச் சிறிதும் துவேஷமில்லை. இராஜதருமத்தையனுசரித்து,
ஸகலஜனங்களின் ஹிதத்தின்பொருட்டுக் கூறுகின்றேனானான், இவ
ளிடத்தில் பரிதாபமாவது அருவருப்பாவது கொள்ளாமல் எனது ஆஜ்
ஞாப்பிரகாரம் இவளை வதைசெய்யக்கூடவை” எனக் கட்டளையிட்ட
னர். அந்தக்கட்டளையைக் கேட்டருளி ஸ்ரீராமபிரான் முனிவரைகோக்கி
அஞ்சலிஹஸ்தராய்,

‡ “பிதர்வசந நிர்தேஸாத்-பிதர்வசந கௌரவாத் !
வசநம்கௌஸரிகஸ்யேதி ப்ரதவ்யமவிஸங்க்யா ||
அதுஸரிஷ்டோஸ்யயோத்யாயாம் குருமத்யே மஹாத்மகா |
பித்ரா தஸாதேநாஹம் நாவஜ்ஜேபம் ச தத்வச: ||
ஸைஷம் பிதுவேச: ஸ்ருத்வா ஸாஸநாத்ப்ரஹ்மவாத்ந: /
கரிஷ்யாமி ந ஸந்தேஹஸ் தாடகாவதமுத்தமம் ||”

○ “அய்யன ஸ்கது கேட்டறனல்லவாம்
எய்தினாலது செய்க வென்றேவினல்
மெய்ய நீளினுரை வேதனெக்கோடு
செய்கையன்றே வறந்தசெய்யுமாறென்றன்.”

“ஸ்வாமி! தடியேனது பிதா தடியேனை நோக்கி, கௌஸரிக மஹ
ரிஷி கட்டளையிடும் காரியங்களையெல்லாம் சிறிதும் சங்கிக்காமல் உடனே
செய்யக்கூடவை என்று அயோத்தியில் வஸரிஷ்டமஹாமுனிவர் முன்னிலை
யில் ஆஜ்ஞாபித்திருப்பதால் பிதாவின் வாக்கியத்தை கௌரவிக்ரவேண்
டியதிகுப்பதாலும் தேவரீருடைய கட்டளை எவ்விதமிருத்தபோதிலும்
அதை வேதமாகக்கொள்ளுதலே தருமமாதலாலும் தேவரீருடைய கட்

† வா-ரா, பா-கா. சரு25. சு13. ○ கம்-ரா, பா-கா. தாடகை.16,17

‡ வா-ரா. பா-கா. சரு 26, சு 2, 3, 4.

○

“கோதில் துலத்தொரு நீதுணரிக்காய்
மறையொறுத்தல் வகைத்திறமன்றே”

“பாண்டுகழற்ற பெரும்பழியன்றே
மாண்டுகழற்றே மறைவதைத்தால்.”

“பெண்கொலைசெய்கை பெரும்பழியன்றே.”

“குற்றமற்ற புலஸ்த்ய பிரஹ்மாவின் குலத்தில் ஜனிக்கை நீ பெண் கொலைசெய்தல் தருமோ? பெண்கொலைசெய்தால் பெரும்பழி நேருமன்றே? மேலும் நீ மஹாபதிவிரதையான இந்த விரதையைக் கொலை செய்யத்துணிவதால், இனி நீ வெகுநேரம் பிழைத்திருக்கமாட்டாய்.”

§ “யே ச ஸ்திரீகாதீநாம் லோகா விரலேகேஷு துந்ஸிதா: /
ஓஹஜீவீதழத்ஸ்நஜ்ய ப்ரோத்யதாந் ப்ரதிபத்யஸே ||”

“இஹலோகத்தில் ஜீவித்திருப்பதை இழந்து ப்ரோததன்மை அடைந்து ஸ்திரீஹத்யையசெய்தவர்கள் எந்த நரகலோகங்களை அடைவார்களோ அந்த லோகங்களை நீயடையப்போகின்றாய்.” என உரைத்திருப்பதால்

ஸ்திரீஹத்தி பெரும்பாதகமான செய்கையென ஏற்படுகின்றது. ஆனால் ஸ்ரீராமபிரானுக்கு ஸ்திரீஹத்தி பாபமான செய்கையென்பது தெரியாதோவெனில்

அயோமுடிகென்னும் கொடிய அரக்கியைக் கொலைசெய்யாது அவளது நாகியைமாத்திரம் உறுத்துத் துறத்திய இளையபெருமானை நோக்கி,

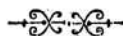
‡ “தொல்விருடனைக் கொலத்தொடர்கின்றனாயுந்
கொல்லலை நாகியைக்கொத்து நீக்கினாய்
வல்லே நீ மனுமுதன் மரபினே யெனப்
புல்லினனுவகையிற் பொருமி விம்முவான்.”

என்றபடி, ஸ்ரீராமபிரான் புகழ்த்துரைத்து அவரை ஆலிங்கனஞ்செய்து கொண்டனர். இதனால் ஸ்திரீஹத்தி பாதகமான செய்கையென்பது ஸ்ரீராமபிரானுக்கு நன்குதெரியுமென்பதும், அச்செய்கை அவரது திருவுள்ளத்துக்கு உவப்பானதல்லவென்பதும் எவ்விதமாகின்றது. அவ்விதமாயின் ஸ்ரீராமபிரான் தாடகையை வதம்செய்ததின் காரணம் யாதெனில்

○ கம்-ரா. யுத்-கா. மாயாவிரதை 83, 84, 85.
§ வா-ரா. யுத்-கா. சரு 81. சு22. ‡ கம்-ரா. ஆரணி-கா. அயோமுடிகு92.

டனப்பிரகாரம் இப்பொழுதே தாடகையை வதம் செய்கின்றேன்” என அருளிச்செய்திருப்பதால் ஸ்ரீராமபிரான் குருவசன பரிபாலனமே ஸ்ரேஷ்டமாகக்கொண்டு தாடகையை வதம்செய்ய இசைந்தனர் என ஏற்படுகின்றது.

இதனால் தரு ஜ்ஜகைசெய்தால் அது தருமவிரோதமான காரியமாயினும் சீடன் சிறிதும் சங்கையின்றி அவர்யம் செய்துநீரவேண்டுமென்பது ஸலிசீதம்.

VII. குலகுருவை விலக்குதல் கூடாது.

இங்ஙனாகு குலத்தைச் சேர்ந்த திரிசங்கு என்னும் அரசன் மனிதசரீரத்துடன் ஸ்வர்க்கத்தையடையும்படியான யாகம் ஒன்று நடத்தித்தரவேண்டுமென தனது குலகுருவான வஸிஷ்ட மஹாமுனிவரிடம் விண்ணப்பஞ்செய்ய, அந்நகு முனிவர், “அது சாஸ்திரவிரோதமான காரியமாதலால் அந்தக்காரியத்தில் யான் முயலேன்” என அருளிச்செய்தனர். பின்பு அவ்வரசன் வஸிஷ்ட மஹாமுனிவரின் தூறு புத்திரர்களிடமும் சென்று அவ்வேள்வியைச் செய்விக்குமாறு பிரார்த்தித்தனன். அப்புத்திரர்கள் யாவரும் அவ்வரசனைநோக்கி “அரசனே! எமதுபிதா முடியாதென மருத்திருக்க நாங்கள் தனை யெவ்வண்ணம் நடத்திமுடிப்போம் ஆதலால் நீ உன்னகரம்சேர்ந்து வாழக்கடவை” என்றுரைத்தனர். அம்மொழிகளைச் செனியுற்று கமிஞ்சினங்கொண்டு குரு புத்திரர்களை நோக்கி,

† “பாய்யாக்யாதோஸ்மி தருண தருபுத்ரைஸ்தைவ ச /
அந்யாம் கதம் கமிஷ்யாமி ஸ்வஸ்தீவோஸ்து தபோதநா: //
ரிஷிபுத்ராஸ்து ததஸ்ருத்வா வாக்யம் கோபாயஸம்ஸிதம் /
சேபு: பரமஸமீகிருத்தாஸ் சண்டாலத்வம் கமிஷ்யாஸி //”

¶ “நினக்கொலாதாகுணைய நீணிலத்தியாவரேணும்
மனக்கினியாரை நாடிவகுப்பல்யான் வேள்வியென்னச்
சினக்கொடுத்திறலோய் முன்னீத்தேசி கற்பிழைத்துவேறேர்
நினக்கிதனுடி நின்றய் நீசனய் விடுத்தியென்றன்.”

“குருபுத்திரர்களே! எனதுவேண்டுமெனானே குருவும்மறுத்து குருபுத்திரர்களாகிய நீங்களும் மறுத்துவிட்டபடியால், யான் வேறொருவரைத்தேடி குருவாகவரித்து எனது வேள்வியை முடித்துக்கொள்ளுகிறே” எனன்றுரைத்தபொழுது, அந்த ரிஷி புத்திரர்கள் அரசனது அகந்தையையறிந்து சிற்றங்கொண்டு, ‘அடா மதிக்கெட்டவனே! நீ நீசனாகக்கடவை’ எனச்சபித்தனர்.

† “அத ராத்ரீயாம் வ்யதீதாயாம் ராஜா கண்டாலதாம் கத: /
நீலவஸ்த்ரதரோ நீல: பருஷோ த்வஸ்தமூர்தஜ: /
சித்யமால்யாதுலேபஸ்ச ஆயஸாபரணேஸபவத் ||

¶ ‘மலருளோன் மைந்தன்மைந்த வழங்கிய சாபந்தன்னால்
அலரியோன்றானும் காணும் வடிவிழந்தரசர்கோமான்
புலரியங்கமலம்போலும் பொலிவொரீ இவசனம்பூவிற்
பலருமாங்கிகழ்தற்கொத்த படிவம்வந்துற்றதன்றே.’”

“காசொடுமுடியும் பூணுங்கரியதாங் கணகம்போன்று
துசொடுமணியுமுந்துல் தோற்றருந் தோற்றம்போன்று
மாசொடுகருகிமேனி வனப்பழிநீதிடவூர்வந்தான்
சீசியென்றியாருமென்னத் திகைப்பொடு பழுவஞ்சேர்தான்.”

அந்தச் சாபத்தால் திரிசங்குமன்னன் உடனே சண்டாளத் தன்மையையடைந்தான். அவன் உடுத்தியிருந்த பட்டுவஸ்திரங்கள் கருத்தவஸ்திரமாகவும், பொன்னுபரணங்கள் இருப்பணிகளாகவும் பூணூல் தோல்வடமாகவும் கலவைச்சந்தணங்கள் மயானச்சாம்பலாகவும் மாறி, சரீரத்தின் காந்தி மழுங்கி குருபிராய்விட்டனன். அவ்வரசனும் மறுநாள் தனது நகரம் அடைந்தபொழுது அவ்வுரசனைக்கண்ணுற்ற அமைச்சர் முதலிய யாவரும் கிட்ட நெருங்காமல் ஓடிப் போயினர்.

உடனே அரசன் விஸ்வமித்திரமுனிவர் தவம்செய்யும் இடத்தைத்தேடிப்போய் அம்முனிவரைக்கண்டு சரணமடைந்து தான் புலையானதின் காரணத்தைத்தெரிவித்து, தான்விரும்பிய வேள்வியை முற்றுவிக்கவேண்டுமெனப் பணிந்துவேண்டினன். கௌஸிகமுனிவரும் அரசனுக்கு அபயமளித்து அரசனது வேண்டுமெனாளுக்கணங்கி தாம் யாஜகராயிருந்துகொண்டு விதிப்

† வா-ரா. பா-கா. சரு 55, சு 12. ¶ கம்-ரா. பர-கா. மிதி 110, 111.

பிரகாரம் யாகத்தை நடத்தினர். இவ்வியாகம் வேதோக்தமாய் இல்லாததினால் அவிர்பாகம்வாங்க தேவர்கள் வராமல் நின்று விடவே, முனிவர் வெகுண்டு நெய்த்துடுப்பை உயரவேடுத்துப் பிடித்து திரிசங்குவைநோக்கி,

† “ பர்யமே தபஸோ வீர்யம் ஸ்வார்ஜிதஸ்ய நரோஸ்வரா |
ஏஷ த்வாம் ஸ்ஸுராரோண ஸயாமி, ஸ்வர்க்கமோஜஸா ||
ஸ்வார்ஜிதம் கிம்சிதப்பஸந்தி மயா ஹி தபஸு: பலம் |
ராஜம்ஸ்த்வம் தேஜஸா தஸ்ய ஸுராரோ கிவம் வ்ரஜ || ”

“அரசனே! என் தவத்தின் பகிமையால் யான், நினை இச் சரீரத்துடன் ஸ்வர்க்கலோகத்தை யுடையச் செய்துகின்றேன். தவத்தின் சக்தி எனக்குப் பதுண்மையாயின் நீ தேவலோகம் அடையக்கடவை” என்றருளிச்செய்தவுடன், திரிசங்கு மேலெழுந்து ஸ்வர்க்கலோகத்தை அணுகினன். இவன் வருகையைக் கண்ணுற்று இந்திரன்,

‡ “ த்ரிஸங்கோ கச்ச பூஸ்த்வம் கீர்வி ஸ்வர்க்கஞ்சாலய: |
குருசாபஹதோ மூட பத பூமிமவாக்ஸரிரா: || ”

§ “ ஆங்கவன்றறக்கமெய்த வமரர்கன்வெருண்டு நீசன்
ஈங்குவந்திடுவதென்னே யிருநிலத்திழிகுவென்னத்
தாங்கலில் கவிழ்வான்மற்றுத் தாபதகரணமென்ன
ஓங்கினனின்னில்லென்ன வுரைத்தருமொக்க நக்கான். ”

“ அடா மூடா! நீ குருசாபத்தால் நீசனாபடியால் இங்கு சிறிதிடமும் நினக்குக்கிடையா. நீ திரும்பவும் பூமிக்குச் செல்லக்கடவை.” என தலைகீழாகத்தள்ளிவிட்டனன். திரிசங்குவும் “முனிவரே! உம்மைச் சரணமடைந்தேனாதலின் அடியேனைக் காப்பாற்றக்கடவீர் ” என முறையிட்டுக்கொண்டு தலைகீழாக விழுந்தனன். முனிவரும் ‘நில், நில்,’ என்றுரைத்து பூமிக்கும் ஸ்வர்க்கத்திற்கும் மத்தியில் அரசனை சிறுத்திவிட்டனர்.

இதனால் குருவை அதிகமாக நிர்ப்பந்தம் செய்யலாகாதென்பதும், குலகுருவைவிட்டு வேறொருவரை ஆசிரியராக வரிக்கலாகாதென்பதும் ஸூசிதம்.

